

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๕/๒๔๔๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๔๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๐ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ฉันขอเปิดประชุมต่อไป

ฉันมีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ

๑. ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๔๖ เป็นวันเดลิงสก ตามระเบียบเกษมมีโทรเลข
ไปถวายพระพรที่เมืองสวิสเซอร์แลนด์ เพราะฉะนั้นในปีหน้าก็จะขอโอกาสจากท่าน
สมาชิกทั้งหลายส่งโทรเลขไปถวายพระพรตามที่เคยปฏิบัติมา มีความว่า "ขอเดช
ฝ่าละอองธุลีพระบาท ปกเกล้าปกกระหม่อม ที่ประทับโลซาน ในโอกาสขึ้นเดลิงสก
๒๔๔๖ ขาพระพุทธเจ้าขอพระราชทานวโรกาสถวายพระพรชัยมงคล ในนามของสภา
ผู้แทนราษฎร ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญเกษมสำราญ

ข้าพระพุทธเจ้า พลเอก - วิเชียร ณ สงขลา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาฯ : ฉันมีอีกเรื่อง ๑ คือนายสงวน ทองประเสริฐ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) ป่วยเป็นโรค ขอลาตลอดสมัยประชุมนี้
ที่ประชุมอนุมัติ

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ฉันถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไป กระทั่งตาม กระทั่งตามที่ ๑ ของนายสุวิชช พันชเศรษฐ เรื่อง
การจัดสหกรณ์เพื่อการอุปโภคและบริโภคให้แก่ราษฎรผู้ยากจน

นายสุวิชช พันชเศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันขอตั้งกระทั่งตามท่านรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงเกษตรธิการ ดังต่อไปนี้ ในเวลานี้เครื่องอุปโภคบริโภค ได้มีราคาแพง

ขึ้นทุก ๆ วัน สำหรับผู้มีรายได้น้อยขอได้รับความกระทบกระเทือนเป็นอันมาก จึง
ขอทราบว่า รัฐบาลจะหาทางจัดสรรเงินเพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับผู้ช่วยเหลือราษฎร
ผู้ที่ยากจนไม่มีที่ทำมาหากินเพื่อโคกจ่ายความเดือดร้อนจะได้อะไรหรือไม่

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ขอตอบว่า ทางกรมได้จัดตั้งอยู่แล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ เป็นต้นมา

นายสุวิชช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่าได้จัด
ตั้งอยู่แล้ว ขอทราบว่าการจัดตั้งนั้นได้ดำเนินการไปเพื่อเหมาะสมแก่สภาพการณ์ใน
ขณะนี้หรือไม่

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ทางกรม
ได้จัดช่วยเหลือผู้บริโภคอยู่เสมอ เวลานี้ได้จัดอยู่แล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ เป็นต้นมา
และจัดสรรเงินในท้องที่ต่าง ๆ รวม ๒๓ จังหวัด คือ จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง แพร่
อุตรดิตถ์ สุโขทัย พิจิตร พิษณุโลก อุทัยธานี ลพบุรี สระบุรี อ่างทอง นครศรีอยุธยา
ปทุมธานี นนทบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก จันทบุรี ปราจีนบุรี นครราชสีมา พระนครศรี
ราชบุรี สมุทรสาคร และประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น ๕๖ สมาคมนอกจากนั้นยังได้จัด
ขยายไปตามจังหวัดต่าง ๆ อีกด้วย

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของนายสุวิชช พันธ์เศรษฐ เรื่อง
เหมืองสายแม่แตง

นายสุวิชช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันทอตั้งกระทู้ตามท่านรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้ เหมืองสายแม่แตงซึ่งทางการเคยแจ้ง ว่า
จะเริ่มดำเนินการเมื่อการสร้างงานชลประทานสายลำปางและปิงเกาเสร็จแล้ว นั้น
ขอทราบว่าเวลานี้จะเริ่มดำเนินการตามโครงการเดิมหรือว่าจะงดเสีย ถ้าดำเนินการ
จะเริ่มเมื่อใด

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ขอตอบว่า ทางกรมได้ทำการสำรวจโครงการเหมืองแม่แตงแล้ว ผล
ของการสำรวจปรากฏว่า ปริมาณน้ำในแม่แตงและแม่ริมไม่เพียงพอที่จะใช้ สำหรับ
โครงการนี้ ถ้าจะสร้างก็จะได้ประโยชน์แก่เนื้อที่เพียงบางส่วน แต่จะสันติสร้างใน

อัตราสร้างที่แพงมาก ทางกรจึงเห็นว่า ควรจะรอกการก่อสร้างโครงการนี้ไว้ก่อน
 ควรจะสร้างโครงการอื่นที่จำเป็นและได้รับประโยชน์มากกว่า แต่สิ้นเปลืองค่า
 ก่อสร้างน้อยกว่านั้นก่อน

นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันขอซักว่า ในขณะที่รัฐมนตรี
 เคยได้บอกว่าโครงการนี้ได้เริ่มแล้ว แต่ทว่าที่ยังไม่เริ่มดำเนินการนั้นงานทางอื่น
 ยังไม่เสร็จ ยังเหลือมือ แต่บัดนี้กลับไปว่าน้ำสายแม่แตงไหลคั่นน้อยลงไปแล้ว ไม่
 เพียงพอ เมื่อเป็นไปเช่นนี้จึงอยากจะขอทราบว่า น้ำเค็มกับน้ำเคียวนี้ไหลคั่นนอย
 ลงไปอย่างนั้นหรือ

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ : ไม่เกี่ยว
 กับประเด็นที่ถาม ถ้าถามในประเด็นก็จะตอบ

นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันได้ซักในประเด็นที่ว่า แต่เดิม
 ว่าจะสร้างน้ำพอ แต่บัดนี้บอกว่าน้ำไม่พอ จึงสร้างไปก็ไม่มีประโยชน์ ฉันจึงขอ
 ทราบว่าน้ำเค็มกับน้ำคั่นลดลงจากปกติหรือ

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ : ยังไม่
 เข้าใจ

ประธานสภา : ตั้งมาใหม่ เรื่องน้ำพอไม่พอนั้นขอเท็จจริงยังไม่
 ปรากฏ กระทู้อไปของนายสุวิช พันธ์เศรษฐ เรื่อง การป้องกันโรคระบาด

นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : กระทู้อเรื่องนี้ได้ตั้งถามมาก่อนแล้ว
 ทวมแล้ว ฉันเข้าใจว่าบัดนี้ทางการคงจะได้ดำเนินการไปเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึง
 ขอดอน

ประธานสภา : กระทู้อไปของนายสุวิช พันธ์เศรษฐ เรื่อง การคืน
 เงินให้แก่อุปกรณ์ประกันชีวิต

นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันขอตั้งกระทู้อตามท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้ เมื่อก่อนเกิดสงครามได้มีบริษัทรับประกันชีวิต
 ได้ดำเนินการภายในประเทศไทย ได้มีคนไทยเอาประกันชีวิตไว้กับบริษัท และ
 ได้ส่งเงินค่าธรรมเนียมไปแล้วเป็นอันมาก บัดนี้บริษัทเหล่านั้นได้ถูกยึดทรัพย์สินฐาน

ชนชาติศัตรู จึงขอทราบว่าเป็นค่าของเอาประกันชีวิตของบริษัทเหล่านั้นจะได้รับคืนเงินที่
 ใดเสียไปหรือไม่ หรือรัฐบาลจะรับช่วงสิทธิของบริษัทนั้น ๆ มาปฏิบัติต่อเอาประกัน
 ชีวิตต่อไป

พ.ต. คง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : กระทรวงพาณิชย์
 ขอประทานทราบว่า ในขณะที่คณะกรรมการควบคุมและจัดการกิจการและทรัพย์สินของ
 คนต่างดาวบางจำพวกกำลังรีบเร่งสำรวจและเสาะหาทรัพย์สินตลอดจนหนี้สิน ของ
 บริษัทรับประกันเหล่านั้นอยู่ ในหลักการ คณะกรรมการได้ตกลงให้เสาะหาทรัพย์สิน
 และหนี้สินของบริษัทรับประกันชีวิตซึ่งเป็นบริษัทชนชาติศัตรู เพื่อเรียกร้องในเมื่อมี
 การเจรจาสัญญาสันติภาพ ฉะนั้นในเวลานี้จึงรับคืนเงินที่เสียไปยังไม่ได้ ส่วนกระทู
 ถาถามว่า รัฐบาลจะรับช่วงสิทธิของบริษัทนั้น ๆ มาปฏิบัติต่อเอาประกันชีวิตต่อไปหรือไม่
 นั้น กระทรวงพาณิชย์ขอตอบว่า รัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติเช่นนั้น

ประธานสภา ฯ : กระหุกต่อไปของ นายคาม สงวน พยุงพงศ์ เรื่องการ
 สงเคราะห์ครอบครัวทหาร

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ครอบครัวทหารที่อยู่ตามชนบทโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ทราบ
 ระเบียบการว่า รัฐบาลได้ช่วยเหลือประการใดบ้าง จึงขอเรียนถามว่า ๑. หลัก
 เกณฑ์การช่วยเหลือครอบครัวทหารมีประการใด และได้ช่วยเหลือไปประการใด
 แลวบ้าง

๒. เงินบำรุงครอบครัวทหารแยกประเภทอย่างไร และมีจำนวนเท่าใด

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
 มหาดไทยขอตอบว่า ๑. การช่วยเหลือครอบครัวทหารมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(ก) ทว่าการช่วยเหลือภริยา บุตร และมีคามารดาของทหารหรือของภริยาของ
 ทหาร เฉพาะผู้ที่อยู่ในความอุปการะของทหารผู้นั้น

(ข) การช่วยเหลือยึดหลักให้พยายามช่วยตัวเองก่อน และจะช่วยเหลือ
 เฉพาะผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน โดยมีคณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการอำเภอ
 เป็นเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ

(ค) การช่วยเหลือ มุ่งในทางจัดให้มีอาชีพเพื่อเกิดรายได้ เช่นทำงานให้ทำ

ส่งเสริมการอาชีพที่มีอยู่ ให้มีรายได้ดีขึ้น เช่นช่วยในการทำนา ทำสวน ช่วยตัดทอน
รายจ่ายต่าง ๆ เช่นช่วยให้ความรู้การศึกษาแก่บุตร และช่วยคนดัดนิสัยอากรและคาชกรรม
นิยมขอใบอนุญาตต่าง ๆ นอกจากนั้นยังได้ช่วยให้ความคุ้มครองส่วนตัวและทรัพย์สิน
สินค้ลออกจนในเรื่องที่พิกอาศัย เครื่องบริโภค และอื่น ๆ ที่ขอรับรองมาและพิจารณาเห็น
ควรจัดการช่วยเหลือต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างตน

๒. เงินช่วยเหลือครอบครัวทหารมีได้แบ่งแยกไว้โดยเฉพาะ แต่ได้รวมอยู่ในยอด
เงินสงเคราะห์ประชากรและครอบครัวทหารยามสงคราม ขณะนี้มีเงินเหลืออยู่รวม
ทั้งสิ้น ๑,๓๑๕,๒๗๔ บาท ๐๔ สตางค์

ค. สงวน พยงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันขอซักถามไปว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรี
ได้ชี้แจงเมื่อกันรู้สึกว่าจะได้ประโยชน์แก่ราษฎรเป็นอันมาก แต่ขอซักว่า วิธีปฏิบัติ
ในท้องถิ่นนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยได้ทราบหรือเปล่าว่า ทางคณะกรรมการจังหวัด
และคณะกรรมการอำเภอได้เผยแพร่วิธีการเหล่านั้นให้ราษฎรได้รู้ทั่วถึงกันหรือไม่

พล.พ.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ได้สั่งการไปแล้วทั้งสิ้น

ประชาชนสภา ฯ : กระหุ่ขอไปขออนายฟอง สิทธิธรรม เรื่อง เกี่ยวกับ
กรรมกร

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ฉันขอถาม

ประชาชนสภา ฯ : กระหุ่ขอไปของ นายรอยโท อุต นิตยสุทธิ เรื่องตั้ง
องค์การหรือกรมสารวัตรเพื่อตรวจสอบผลของการปฏิบัติงานของข้าราชการ

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันขอตั้งกระหุ่ถามท่านนายกรัฐมนตรี
ตั้งต่อไปนี้ เพื่อให้การงานทุกสาขาที่คณะรัฐบาลได้สั่งให้เจ้าหน้าที่บริหารทุกหน่วยนั้น
ตั้งแต่ส่วนกลางลงไปถึงส่วนปลีกย่อยในภูมิภาค ว่าได้ปฏิบัติตามการงานโดยครบถ้วนตาม
นโยบายของรัฐบาลหรือไม่ก็ หรือการรายงานผลซึ่งหน่วยราชการ ได้ปฏิบัติไปแล้วว่า
ได้ผลเพียงใดก็ หรือสถิติต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ส่วนต่าง ๆ ได้เสนอมาซึ่งส่วนกลาง
ก็ เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่ไ้ละเลยมาแล้ว มิให้ปฏิบัติตามการงานคลาด
เคลื่อนหรือไม่สมจริงครบถ้วนตามนโยบายของรัฐบาล ขอทราบว่

๑. รัฐบาลมีนโยบายที่จะตั้งองค์การขึ้นทำนองกรมสารวัตร ซึ่งคำเป็นงาน
ตรวจตราดังกล่าวแล้ว องค์การหรือกรมสารวัตรนี้ขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อ
รายงานผลอันแท้จริงต่อนายกรัฐมนตรีหรือไม่

๒. ถ้าหากรัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะจัดตั้งองค์การเจ้าหน้าที่หรือกรมสารวัตรขึ้น
ควบคุมนโยบายของรัฐบาลตามที่ใดกล่าวมาแล้วในข้อ ๑ รัฐบาลมีนโยบายที่จะทราบ
หลักฐานการกระทำอันแท้จริงหรือผลของการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาล หรือ
การทำงาน และการทำสถิติต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ผู้บริหารในส่วนต่าง ๆ ว่าได้
กระทำไปโดยสมบูรณ์ครบถ้วนได้อย่างไร

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบดังนี้ รัฐบาลได้มีนโยบาย
ที่จะควบคุมตรวจตราการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั่วไปอยู่แล้ว จึงได้จัดตั้งกอง
ควบคุมสมรรถภาพราชการขึ้น ดังปรากฏในพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการ
กรมเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีในสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่ง
ขณะนี้กำลังดำเนินการ

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอซักต่อไปว่า กองควบคุม
สมรรถภาพที่ตั้งขึ้นนี้ได้ออกไปตรวจผลการกระทำของเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาค ว่าได้ทำ
การงานตามที่รัฐบาลกลางได้สั่งไปหรือไม่ หรือว่าคอยรับรายงานอยู่ที่สำนักนายก
รัฐมนตรี

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : เนื่องจากงบประมาณในเรื่องการตั้งกอง
สมรรถภาพนี้ยังไม่ได้ประกาศ คือได้โดยยานสภาฯ ไปการบรรจุตัวบุคคลเจ้าหน้าที่
ก็ยังไม่ได้ดำเนินการ หวังว่าเมื่อได้จัดตั้งแล้วก็จะได้พิจารณาตามโอกาส

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ทางสำนักนายก
รัฐมนตรีจะเริ่มปฏิบัติงานตรวจตราในส่วนภูมิภาคใดเมื่อใด

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ก็แล้วแต่เหตุการณ์
ประธานสภาฯ : กระทั่งต่อไปของนายเลียม ราษฎรนิคม เรื่อง เงิน
บำรุงฐานะกำนันผู้ใหญ่บ้าน

นายเลียม ราษฎรนิคม (ปทุมธานี) : ฉันทตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่า

การกระทรวงมหาดไทยคงต่อไปนี้ เนื่องจากกำนันผู้ใหญ่บ้านได้เป็นกำลังอันสำคัญในการปกครองส่วนภูมิภาคอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้อยู่ใกล้ชิดติดต่อกับราษฎรยอมรับทุกข์สุขของราษฎรได้เป็นอย่างดี และเวลานี้สถานการณ์ของประเทศกำลังตกอยู่ในภาวะคับขันเช่นนี้ควยแล้ว ก็ยังมีหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือทางราชการมากขึ้น แต่เงินบำรุงฐานะของกำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งทางรัฐบาลได้จ่ายให้ในเวลานี้น้อยเกินไป ไม่สมกับความเหนื่อยยากของท่านเหล่านั้นในขณะนี้ จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า ทางกรมจะมีนโยบายที่จะเพิ่มเงินบำรุงฐานะกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ได้รับสูงกว่าที่ได้รับอยู่เวลานี้บ้างหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า การบำรุงฐานะกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น ทางกรมพยายามอยู่เสมอที่จะหาทางส่งเสริมและบำรุงฐานะของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ดีขึ้น เพื่อให้สมฐานะและความเหนื่อยยาก แต่ในขณะนี้ยังทำไม่ได้ เกี่ยวกับเงินงบประมาณ แต่ก็พยายามดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป

ประธานสภา ฯ : กระหู่ของนายพัน สุพรรณสาร ขอเลื่อนไปก่อน หมทระเบียบวาระกระหู่ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอเดชาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๕ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : หมทวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓

ผู้ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ออกไปใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อ
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอเลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พุทธศักราช ๒๔๘๕ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐
มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘
มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : หมกวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓
ผู้ใดเห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ฉันได้รับมติของรัฐบาลขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระโดยให้ยกร่าง
พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาลขึ้นมา
พิจารณาเป็นระเบียบวาระต่อจากวาระที่แล้วมา ๒.ร่างพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน
(ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล ๓.ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้า
หน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไปจะได้มีการประชุมร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านที่ไม่เกี่ยวข้องกับออกจากที่ประชุมนี้

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

๑. เพิ่มบทบัญญัติลงโทษผู้ละเมิดมาตรา ๑๔ เป็นการเฉพาะ และกำหนดอัตราโทษอัตราเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖๔ วรรค ๒ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา เรื่องการจัดการสมาคมที่เลิกแล้ว
๒. ขอให้สภาผู้แทนราษฎรได้ปรึกษามติบทบัญญัติมาตรา ๑๕ เรื่อง การลงโทษใหม่

เหตุผล

๑. การฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ เป็นสิ่งที่ร้ายแรง ผู้ฝ่าฝืนควรได้รับโทษหนักขึ้น ฉะนั้น จึงขอเสนอร่างมาตรา ๑๕ ทวิ กำหนดโทษไว้เป็นการเฉพาะ อัตราโทษที่กำหนดไว้คือ ปรบไม่เกินสองพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำนี้เป็นอัตราโทษของมาตรา ๓๖๔ วรรค ๒ แห่งกฎหมายอาญาในเรื่องการฝ่าฝืนจัดการสมาคมที่ได้รับคำสั่งให้เลิก และเพื่อให้ความชัดเจนจึงขอเสนอแก้ไขความในมาตรา ๑๔ เสียใหม่ด้วย

อนึ่ง การที่เสนอมาเป็นร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) อีก ก็เพราะร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเสร็จไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ยังมีอัตราขึ้นเป็นกฎหมาย จึงเห็นควรรวมเป็นฉบับเดียวกัน และก็ได้้นำความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๕ ที่ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วนั้นมาใส่ไว้แล้วด้วย

๒. แต่เฉพาะร่างมาตรา ๑๕ ที่ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วนั้น รัฐบาลได้พิจารณาโดยรอบคอบถี่ถ้วนแล้ว เห็นว่าในการปฏิบัติตามวัฒนธรรมถ้าจะให้เป็นที่ไปโดยเคร่งครัดจะให้มีการเตือนเสียก่อนนั้นยอมไม่ได้ เจตนาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ให้มีการเตือนนี้ในกรณีเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับการแต่งกายก็สมควรอยู่ แต่กรณีสำคัญ ๆ เช่นการเคารพธงชาติจะให้มีการเตือนก่อนยอมไม่ชอบด้วยเหตุผล เมื่อได้พิจารณาโดยรอบคอบอย่างละเอียดแล้ว ถ้าคงมีบัญญัติการเตือนนี้ไว้ในร่าง การจะควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายนี้จะเป็นการยากยิ่ง จะเป็นเหมือนไม่มีกฎหมายเลย ดังนั้นรัฐบาลผู้รับผิดชอบในการบริหารกิจการ จึงต้องขอทวนปัญหาเรื่องนี้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาโดยรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้สภาวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นทบวงการเมืองอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ สมาคมหรือองค์การใดซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับงานของสภา--
วัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่ว่าจะใดตั้งอยู่ก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม ต้องได้รับอนุญาตจาก
สภาวัฒนธรรมแห่งชาติก่อนจึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายหรือคำร้องขอออกไปได้
และเมื่อใดตั้งขึ้นหรือคำร้องอยู่แล้ว ให้อยู่ในความควบคุมของสภาฯ นี้ สมาคมหรือ
องค์การที่ไม่ได้รับอนุญาตให้คำร้องขอออกไปให้เลิกและหยุดดำเนินการทันที อนึ่งถ้า
สภาวัฒนธรรมแห่งชาติพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนการอนุญาตที่ใหไว้ก่อนแก่สมา
คมหรือองค์การใดก็ได้ สมาคมหรือองค์การเชนวนั้นจักต้องเลิกและหยุดดำเนินการ
ทันทีทุกอัน"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่ง-
ชาติชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๖ มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ
ทั้งปรับทั้งจำภายหลังการเตือนแล้ว"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕

"มาตรา ๑๕ ทวิ ผู้ใดโฆษณาชวน เข้าเป็นขุมในการจัดการ เป็นสมาชิกหรือ
กระทำการใด อันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนความเป็นอยู่ของสมาคมหรือองค์การ
ซึ่งยังมีได้รับอนุญาตจากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติให้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายใด หรือซึ่งสภา
วัฒนธรรมแห่งชาติได้เพิกถอนการอนุญาต หรือสภาวัฒนธรรมแห่งชาติไม่อนุญาตให้สมา
คมหรือองค์การนั้นจัดตั้งหรือคำร้องขอออกไป มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง
พันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕
 โดยมีหลักการว่า

๑. เพิ่มบทบัญญัติลงโทษผู้ละเมิดมาตรา ๑๔ เป็นการเฉพาะ และกำหนดอัตรา
 โทษอัตราเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖๔ วรรค ๒ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา
 เรื่องการจัดการสมาคมที่เลิกแล้ว

๒. ขอให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณบทบัญญัติมาตรา ๑๕ เรื่องการลงโทษใหม่
 เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือ

๑. การฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ เป็นสิ่งที่ร้ายแรง ผู้ฝ่าฝืนควรได้รับโทษหนักขึ้น
 ฉะนั้นจึงขอเสนอร่างมาตรา ๑๕ ทวิ กำหนดโทษไว้เป็นการเฉพาะ อัตราโทษที่
 กำหนดไว้คือ ปรับไม่เกินสองพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำนี้เป็น
 อัตราโทษของมาตรา ๓๖๔ วรรค ๒ แห่งกฎหมายอาญาในเรื่องการฝ่าฝืนจัดการ
 สมาคมที่ได้รับคำสั่งให้เลิก และเพื่อให้ความชัดเจนจึงขอเสนอแก้ไขความในมาตรา
 ๑๔ เสียใหม่ด้วย อนึ่ง การที่เสนอมาเป็นร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับ
 ที่ ๒) อีกก็เพราะร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งสภาผู้แทน
 ราษฎรได้พิจารณาเสร็จไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ นั้น ยังมีโคตรารั้งเป็นกฎหมายจึงเห็นควร
 รวมเป็นฉบับเดียวกัน และก็ได้้นำความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๕ ที่ได้ผ่านการ
 พิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วนั้นมาใส่ไว้แล้วด้วย

๒. แต่เฉพาะร่างมาตรา ๑๕ ที่ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไป
 แล้วนั้น รัฐบาลได้พิจารณาโดยรอบคอบถี่ถ้วนแล้ว เห็นว่าในการปฏิบัติตามวัฒนธรรม
 ถ้าจะให้ไปโดยเคร่งครัดจะทำให้การเคลื่อนไหวก่อนนั้นยอมไม่ได้ผล เจตนาของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ให้มีการเคลื่อนไหวในกรณีเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับการแต่งกาย
 ก็สมควรอยู่ แต่กรณีสำคัญ ๆ เช่นการเคารพธงชาติจะให้มีการเคลื่อนไหวก่อนยอมไม่ชอบ
 ด้วยเหตุผล เมื่อได้พิจารณาโดยรอบคอบอย่างละเอียดแล้ว ถ้าคงบัญญัติการเคลื่อนไหว
 ไว้ในร่าง การจะควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายนี้จะเป็นการยากยิ่ง จะเป็น
 เหมือนไม่มีกฎหมายเลย ดังนั้นรัฐบาลผู้รับผิดชอบในการบริหารกิจการจึงต้องขอทวน-

ปัญหาเรื่องนี้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาโดยรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง และเพื่อเป็นการขยายความจากเหตุผลที่ได้ปรากฏในบันทึกนั้น รัฐบาลก็ควรจะโต้แย้งเป็นการเพิ่มเติม คือโดยเฉพาะการเพิ่มโทษผู้ละเมิดมาตรา ๑๔ คือสมาคมหรือองค์การใดซึ่งไม่ได้รับอนุญาตก็ดี และยังขึ้นดำเนินการอยู่ ก็ให้มีการลงโทษ เพราะว่าในพระราชบัญญัติเดิมไม่ได้กำหนดไว้ และในมาตรา ๑๕ ทวิ นั้น ก็ได้เพิ่มข้อความขึ้นให้คลุมไปถึงในกรณีผู้โฆษณาเชื้อเชิญเข้าเป็นชُرะในการจัดการเป็นสมาชิกและกระทำการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอยู่ของสมาคมหรือองค์การ ซึ่งมีได้รับอนุญาต ซึ่งในกฎหมายเดิมไม่มี ก็ให้มีการลงโทษด้วยในการที่เพิ่มบทบัญญัติลงโทษผู้ละเมิดมาตรา ๑๔ และกำหนดเพิ่มเติมโทษในมาตรา ๑๕ ทวิ นั้น รัฐบาลคิดว่าท่านสมาชิกคงจะไม่มีอะไรที่จะขอมายักข่อที่รัฐบาลควรจะแถลงเพิ่มเติม ก็คือว่า ในกรณีซึ่งสภา ฯ นี้ได้ให้คำปรึกษาในร่างมาตรา ๑๕ ไปแล้วภายหลังที่ได้ผ่านสภา ฯ นี้ไปแล้ว รัฐบาลก็นำไปคำนึงอีกครั้งหนึ่ง ก็มีความเสียใจที่จะต้องยืนยันมา เหตุผลในประการสำคัญ ๒ ประการ ก็คือ

ในประการที่ ๑ ก็คือว่า ในการที่จะกระทำการดังที่สภา ฯ นี้ ได้เห็นโยบายไป คือจะลงโทษใดภายหลังที่ได้มีการเตือนแล้วนั้น ในทางปฏิบัติก็จะเป็นการยุ่งยากเป็นอันมาก ถึงแม้รัฐบาลจะใช้วิธีการที่จะให้สะดวกในการที่จะทำการบริหารใดสภา ฯ นี้ก็อาจเข้าใจว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้กระทำการตรงไปตรงมา ชักตัวอย่างเช่นพระราชกฤษฎีกากำหนดวัฒนธรรมแห่งชาติ ท่านสมาชิกก็จะเห็นได้ว่าเท่าที่ได้ประกาศไปแล้ว ๒ ฉบับก็มีข้อความเยอะแยะเป็นอันมาก แล้วฉบับต่อ ๆ ไปก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ล้ำทั้งแต่พระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้เองควมมาตรา ๑๕ นี้ก็มีกรณีมากเรื่อง รัฐบาลขอชักตัวอย่างให้เห็นว่า ในทางปฏิบัตินั้นจะมีความยุ่งยากเพียงใด เช่นในเรื่องการแต่งกาย ในเรื่องการเคารพธงชาติ ในเรื่องการซึกเขียน ในเรื่องการส่งเสียงอื้อฉาว ในเรื่องการลามน้ำในท้องถนนหลวง ถ้าภายหลังได้มีการเตือนแล้ว การตีความก็อาจจะตีความว่า ในความผิดอย่างหนึ่งควรจะให้เตือนกันเสียแล้ว จึงจัดการลงโทษได้ เป็นต้นว่าบุคคลหนึ่งไปอาบน้ำในท้องถนนหลวงขึ้น ก็จำเป็นจะต้องมีการเตือนเสียครั้งหนึ่งแล้วและครั้งที่ ๒ กระทำผิดอีกจึงลงโทษได้ หรือมิฉะนั้นบุคคลคน

เคี้ยวกันกระทำผิดในเรื่องนี้ ถูกรับการเตือนเป็นการเสร็จไปครั้งหนึ่งแล้ว แต่ภายหลังไปทำผิดในกรณีอื่นเขา ก็จำเป็นต้องมีการเตือนกันอีก และการกระทำผิดนี้ก็ยอมกระทำไปในทุกข้อที่ควรใช้พระราชบัญญัตินี้ บุคคลคนหนึ่งกระทำผิดในเรื่องอย่างเรื่องการแต่งกายที่จังหวัดพระนคร และไปกระทำความคิดในเรื่องการแต่งกายอีกจังหวัดหนึ่งไกลออกไป ก็เป็นการยากที่จะรู้ว่าบุคคลคนนั้นได้มีการเตือนแล้วหรือยัง ในทางปฏิบัติก็จะเป็นการยุ่งยากมาก ถ้ามสมมติว่าเราให้บัตรประจำตัวแก่ประชาชน โดยให้มีของตารางแก่ประชาชนว่า ความคิดในข้อนี้มีมีการเตือนแล้วหรือยังอะไรเหล่านี้ ก็เป็นการไม่รักกรมรอบคอบพอ และครั้นเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งจะดำเนินการตามนี้ก็จะดำเนินการให้ใครก็ตามที่จำเป็นต้องแสดงให้รู้ว่าบุคคลนั้นได้รับการเตือนแล้วเพียงไรหรือไม่ และตำรวจมีทั่วราชอาณาจักรเป็นจำนวนเท่าไร ทานสมาธิยอมจะเห็นว่า ถ้าทำตรงไปตรงมา เรื่องยุ่งยากก็จะมีมาก ถ้าทำรวบรัดก็จะหาว่าทำไมตรงกับคำสั่งของพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลจึงไม่ทำเช่นนั้น

ส่วนประการที่ ๒ นับว่าสำคัญมาก ก็คือว่าพระราชบัญญัตินี้รัฐบาลไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะใช้บังคับแต่เฉพาะคนไทยดังที่ท่านสมาธิกเข้าใจเท่านั้น ความมุ่งหมายของรัฐบาลก็ยอมจะครอบคลุมไปถึงคนต่างด้าวทั้งประเทศด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอยู่ในภาวะสงครามขณะนี้ การตรากฎหมายสำหรับประเทศนั้น ถ้าหวังผลในสงครามและเพื่อความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศชาติแล้ว ก็จำเป็นต้องกระทำไปโดยเคร่งครัดและเด็ดขาด ส่วนในทางปฏิบัตินั้น ขอให้ท่านสมาธิกได้ไว้วางใจรัฐบาล รัฐบาลไม่มีเจตนาและมีใจไม่ใส่ระกำในการที่จะมีการเคี้ยวเข็นบังคับหรือเกรี้ยวกราดต่อราษฎรของเราเลย ดังที่ท่านสมาธิกได้อภิปรายมาแล้ว ความจริงนั้นท่านจะสังเกตเห็นได้ว่า ตั้งแต่มีพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกามาแล้วการจับกุมตามที่ท่านสมาธิกมีความเห็นไปในทางคำหานั้น ก็ยอมมีอยู่มาก แต่ในทางความเป็นจริงแล้ว รัฐบาลยอมมีการผ่อนผันเป็นการภายในเป็นอันมาก อันนี้ถึงแม้จะมีการคำห็นอยู่ว่าเมื่อมีกฎหมายแล้วเราไม่ได้ดำเนินการเคร่งครัดก็ตาม แต่ในทางที่รัฐบาลเป็นผู้ปกครองราษฎร ก็จำเป็นต้องเป็นผู้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงใด ในกรณีต่าง ๆ ตามสมควรแก่กาลและเทศะ

เหตุผลในประการสำคัญมี ๒ ข้อดังนี้ ส่วนเหตุผลที่รัฐบาลได้นำเสนอร่างมาตรา ๑๕ เพื่อให้สภา ฯ นี้ได้มีการทบทวนกันใหม่อีกเท่านั้นเพื่อรักษาในเรื่องแบบแผนและ สัมพันธสัมพันธ์ระหว่างกัน ทั้งนี้หวังว่าท่านสมาชิกน่าจะเห็นใจในเรื่องซึ่งรัฐบาลต้อง กระทำดังนี้ มิใช่ไม่กระทำมาโดยไม่เคารพสภา ฯ หามิได้ รัฐบาลได้พิจารณาแล้ว ด้รู้ว่าเมื่อผ่านพระราชบัญญัติฉบับนั้นไปแล้วมีการวิโตลงมากได้ แต่ถาทำเช่นนั้นก็จะ เป็นการกระทบกระเทือนระหว่างรัฐบาลกับสภา ฯ ประกอบทั้งแบบอย่างเราได้เคย มี เป็นต้นวารางพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๕๕ ซึ่งไดผ่าน สภา ฯ นี้ไป และก็มีกรณีพิเศษเกิดขึ้น คือในกรณีที่ประเทศญี่ปุ่นได้เดินทางผ่าน ประเทศไทยไปนี้ เราก็ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติซึ่งไดผ่านสภา ฯ วาระที่ ๓ แล้วกลับมาทบทวนกันใหม่ ทั้งนี้เป็นการทำงานรักษาแบบ และในชั้นเดียวกันก็เป็น การสมานความสามัคคีระหว่างพวกเรากันเอง หวังใจว่าท่านสมาชิกน่าจะเห็นใจว่า ถ้าเป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลจะยอมผันไปได้แล้ว ก็ไม่มีเจตนาที่จะกระทำดังนี้ และโดย เหตุที่มีการประชุมลับ รัฐบาลก็ยอมมีการชี้แจงได้อย่างมากมายยิ่งขึ้นอีกว่า ในวันนั้น ทางรัฐบาลไม่สามารถจะชี้แจงละเอียดลเอียดได้ แต่วันนี้เป็นการประชุมลับท่านสมาชิก ทุกท่านคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติแล้ว ก็ถือว่าเป็นการประชุมลับจริง ๆ รัฐบาลใครชี้แจงให้สภา ฯ นี้ทราบก็ถือว่า ปัญหาในเรื่องวัฒนธรรมนั้น ขอให้ท่าน สมาชิกระลึกว่า ต่อไปจะเป็นปัญหาสำคัญยิ่งขึ้นทุกที ประเทศซึ่งได้มีระเบียบใน เรื่องวัฒนธรรมเป็นอย่างดีแล้ว ย่อมจะมีรากฐานมั่นคงในการที่จะดำรงความเป็นอยู่ ของประเทศชาติในการที่จะจัดการงานของประเทศชาติให้เป็นไปด้วยดี

ส่วนในหลักการประการที่ ๓ ก็คือในการที่ข้อ ๑ คือเท่าที่ได้ตรวจดูใน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ตกไปเสียมาตราหนึ่งแล้ว คือในมาตรา ๑๑ ที่มีการ แก้ไขมาตรา ๑๑ คือรัฐบาลต้องขอกฎที่ให้มีการคลาดเคลื่อนทางเจ้าหน้าที่ชั้น คือ มีมาตราหนึ่งซึ่งเป็นอีกหลักการหนึ่ง คือในมาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ คือมาตรา ๑๑ เดิมได้มีการแบ่งงานของสภา- วัฒนธรรมแห่งชาติเป็น ๔ สำนัก คือรัฐบาลให้เพิ่มอีกสำนักหนึ่ง คือสำนักวัฒนธรรม ฝ่ายหญิง ทั้งนี้ได้มีการพิจารณากันแล้วเห็นว่าใน ๔ สำนักมีเรื่องซึ่งเกี่ยวกับปัญหาทาง

ฝ่ายหญิงรวมอยู่ครบทุกสำนัก ในการที่มีสำนักเกี่ยวกับฝ่ายหญิงไปเที่ยวแอมแปงใน สำนักต่าง ๆ. กระทำให้การดำเนินงานไม่ได้เป็นไปด้วยดี เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็น สมควรที่จะเพิ่มอีกสำนักหนึ่ง คือเป็น ๕ สำนัก ขอปรึกษาท่านประธานสภา ฯ จะว่า อย่างไร

ประธานสภา ฯ ก็ขอเพิ่มในหลักการอีกอันหนึ่ง คือสำนักวัฒนธรรม ฝ่ายหญิง ในมาตรา ๑๑ ให้เพิ่มเป็น "๕ สำนักวัฒนธรรมฝ่ายหญิง" มีความดังนี้ ๒ - ๓ ตัวเท่านั้นเอง ใครจะมีความเห็นอย่างไร เรื่องเล็กน้อย

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นอย่างไร

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันทเห็นว่าที่ ประชุมนี้อนุมัติ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าต่อไป

น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คือเหตุผลซึ่งทางรัฐบาลได้แถลงครบในหลักการที่ได้เสนอเรื่องมาแล้ว แต่ที่ท่าน สมาชิกมีข้อข้องใจประการใด ทางรัฐบาลก็ยินดีจะแถลงเพิ่มเติม

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) ความสำคัญของวัฒนธรรมแห่งชาติ ฉันทเชื่อว่าทุก ๆ ท่านที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้คงจะรับรองกันได้ แต่ฉันทยังข้องใจอยู่อีกข้อ หนึ่งถึงเรื่องที่รัฐบาลได้นำเอามาตรา ๑๕ ซึ่งโดยผ่านการพิจารณาไปจากสภา ฯ นี้ แล้วกลับมาสู่สภา ฯ นี้ อีก แม้ว่าจะได้รับคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีแล้วก็ตาม ฉันท ใครขอประทานโอกาสกราบเรียนต่อท่านประธานสภา ฯ และท่านสมาชิกของสภา ฯ นี้ว่า การกระทำดังกล่าวนี้จะเป็นการขอมวยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่เป็นการ ขอมแล้ว เราน่าจะลดหย่อนเสีย คือว่ากฎหมายต่าง ๆ ที่สภา ฯ เราลงมติไปแล้ว นั้น ในการที่จะนำเข้ามาสู่การพิจารณาของสภา ฯ นี้โดยจะยกเหตุผลแต่เพียงว่ายังมี ได้ตราขึ้นเป็นกฎหมาย และขอให้นำปัญหาทวนให้สภา ฯ พิจารณาอีกครั้งหนึ่งนั้น ฉันท เห็นว่าการกระทำดังกล่าวนั้นจะไม่ขอมวยรัฐธรรมนูญ คือรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๔ ได้ บัญญัติไว้แจ้งชัดว่า เมื่อสภาผู้แทนราษฎรใคร่างพระราชบัญญัติขึ้นสำเร็จแล้วให้นายก รัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ท่านให้ใช้บังคับได้ และมีอีกอันหนึ่งในมาตรา

๓๐ มีบัญญัติว่า ถ้าพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินั้น จะให้พระราชทานคืนมายังสภา ฯ ภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่นายกรัฐมนตรีนำทูลเกล้า ฯ ถวายก็ดี หรือมิได้พระราชทานคืนมายังสภา ฯ ภายในหนึ่งเดือนนั้นก็ดี สภา ฯ จะต้องปรึกษากันใหม่ และขอออกเสียงลงคะแนนลับโดยวิธีเรียกชื่อ ถ้าและสภา ฯ ลงมติตามเดิมไซ้ ทานให้นำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระมหากษัตริย์มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชทานลงมาภายในสิบห้าวันแล้ว ทานให้ประกาศพระราชบัญญัตินั้นไว้บังคับเป็นกฎหมายได้

ในร่างมาตรา ๑๕ ที่สภา ฯ เราได้ลงมติไปแล้วนั้น ทางที่จะนำเขามาสู่สภาฯ นั้นฉันเห็นว่ามิได้อยู่ทางเดียว คือนำขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวาย ถ้าหากว่ามีได้ทรงลงพระปรมาภิไธยภายในกำหนดหนึ่งเดือนนั้น สภา ฯ เราจึงจะมีสิทธิพิจารณาได้ในแง่ที่ท่านอาจถึงร่างพระราชบัญญัติงบประมาณในคอนนุกเงินนั้น ในคอนนั้นฉันเข้าใจว่า ที่เราทำไปแล้วอาจจะผิดพลาด เมื่อมันผิดพลาดเกิดขึ้นเช่นนั้นแล้ว เราจะปล่อยให้เรื่องเช่นนี้ผิดพลาดเป็นเรื่องที่ ๒ ก็ดี ฉันเห็นว่าออกจะไม่เป็นการสมควรเพราะว่าสภา ฯ มีไซ้เป็นของรัฐบาลหรือของพวกเราที่นั่งอยู่ในที่นี้เท่านั้น รัฐธรรมนูญเป็นของประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ในการที่เราทำอะไรไป ถ้าหากว่าพลาดพลัดแล้ว เป็นหนักผิดหลังเราไปอีกหลายร้อยปีก็ ฉันจึงขอประทานเสนอให้พิจารณา

ประธานสภา ฯ . . . ตามที่ท่านพูดก็เป็นเหตุผลอย่างหนึ่งที่เสนอได้และตามที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณก็มีการพิจารณาอย่างนี้มาแล้ว และที่ประชุมในสมัยนั้นมีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านสภา ฯ ออกไปแล้วและได้ประกาศไซ้เป็นกฎหมายโดยมีพระปรมาภิไธยของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ได้ลงนามแทนก็ดี ยังแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ยอมรัฐบาลจะขอเวลาสัก ๓ วัน เขาราชกิจจานุเบกษา แล้วส่งมาใหม่ ทานจะว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลส่งมาอย่างนี้ก็พอจะทำได้ และเป็นการปรองคองกัน บางประเทศที่เขาถืออย่างเคร่งครัด เขาก็ถือว่าเขาทำเป็นวิโต ทำเป็นการใหญ่ที่จะเป็นการชี้ข้างไปจับตักแตน เพราะฉะนั้นการที่ท่าเช่นนั้นก็ทำมาหนหนึ่งแล้ว แต่ตามระเบียบก็ได้เคยทำมาแล้ว ไม่ใช่ว่าสภา ฯ นี้ไม่ได้ตรึงตรอง และสภา ฯ นี้ได้ผ่าน

มาอย่างไร ก็ให้ยานมาวินิจฉัยอีกหนหนึ่ง ถ้าทำการอย่างเฉียบขาดโดยให้ยาน ผู้สำเร็จไม่ช้า แต่ก็ดูไม่คงาม ดูเป็นการวิวาทกัน อย่างนี้ไม่วิวาทกัน เป็นการปรองดองกัน แต่เรื่องที่ยานมานั้นในฐานะที่เป็นประธานก็เสียใจมาก วันนั้นเข้าใจกันไม่ผิด เข้าใจเรื่องเครื่องแต่งตัวเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าเข้าใจว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเครื่องแต่งตัวแล้วก็คงจะไม่เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ก็ขอให้ทุกคนให้เต็มทีทีเดียว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันได้ฟังคำของท่านประธาน และได้ฟังคำของท่านรัฐมนตรีโดยละเอียดตลอดแล้ว รู้สึกว่าความเห็นของสภา ฯ กับความเห็นของรัฐบาล โดยเฉพาะในกรณีนี้ไม่มีใครจะตรงกัน ฉันอยากจะขอแบ่งแยกประเด็นออกเป็น ๒ ตอน คือตอนหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องแบบ อีกตอนหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องข้อเท็จจริง

ในการที่ว่าควรจะมีการเตือนกันหรือไม่มีการเตือนกัน ขอกล่าวในเรื่องแบบก่อน ในเรื่องแบบนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายไปบ้าง เป็นการสมควรแล้วแต่ฉันเห็นว่าพฤติการณ์ทางรัฐบาลกระทำมาเช่นนั้นยังไม่ชอบด้วยเหตุผล ความจริงฉันก็กล่าวอย่างน่าใสใจจริงว่า สภา ฯ นี้ รัฐบาลชุดนี้เป็นผู้ตั้ง และวางระเบียบแบบแผน ฉันมานั่งพูดได้ก็เพราะท่านกรุณาให้มา แต่ว่าเผชิญความเห็นไม่ตรงกันก็อยากจะเรียน เรียนไว้ม่าง ในเมื่อคราวเสนองบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เราได้ทำกันมาอย่างนี้หนึ่งแล้ว และได้มีปรากฏในรายงานการประชุมอยู่แล้วว่าได้มีการคัดค้านกันว่าเป็นการผิดแบบ ท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นอาจารย์ของฉัน คือท่านอาจารย์เคื่อน ได้อภิปรายสนับสนุนเรื่องนี้ว่า กรณีชนิดนี้เป็นกรณีพิเศษ จึงจำเป็นต้องทำเช่นนั้น ทางสภา ฯ เราจึงให้ยานไป โดยถือว่าเป็นกรณีพิเศษ โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอ้างว่า ผู้ป่วนเข้ามา นี้ถ้าจะเทียบกันแล้ว ข้อเท็จจริงก็ไม่เหมือนกันกับในกรณีที่เสนอมารั้งนี้ เพราะฉะนั้นพฤติการณ์อะไรที่เราทำไปได้ในสภา ฯ ครั้งหนึ่งแล้ว ก็มักจะไปทำกันอีกในครั้งหลัง ๆ โดยเป็นแบบแผนต่อไป ถ้าฉันจำไม่ผิด ก็ได้เคยคัดค้านในเรื่องแบบนี้ไว้แล้วครั้งหนึ่ง แต่ว่าในครั้งนั้นเราถือว่าเป็นกรณีพิเศษ เราก็ให้ยานไป พื้นที่ในกรณีนี้ก็ไม่ใช่กรณีพิเศษ เราก็มาทำกันอีก

ที่จริงสภา ฯ นี้เป็นสภา ฯ ที่สูงสุดของประเทศ จะทำอะไรก็ยอมที่จะทำได้ตามที่ท่านประธานว่านั่นก็มีเหตุผลอยู่บ้าง แต่ว่าเมื่อกระทำกันไต่เช่นนี้แล้ว พฤติการณ์มันอาจเกิดขึ้นในทางเสื่อมเสียได้หลายทาง ก็คือว่า สมมติว่าจะมีร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกรัฐสภาหนึ่งเสนอไป โดยที่สภา ฯ ไต่อนุมัติไปแล้ว รัฐบาลก็ไม่นำขึ้นเสนอพระมหากษัตริย์ให้ลงพระนาม แล้วก็เอาย้อนกลับมาให้สภา ฯ วินิจฉัยอีกเช่นนี้ความศักดิ์สิทธิ์ของสภา ฯ นั้นก็เสื่อมเสียไป ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายจงระลึกดูเพียงแต่ว่าเราพิจารณากันไปเมื่อวันขึ้นนี้ด้วยเหตุผลเช่นนั้น จะเข้าใจว่าเราไม่เข้าใจในข้อเท็จจริงใดกันนั้นเป็นการที่เสื่อมเสียเกียรติของสภา ฯ อย่างที่สุด คือหมายความว่าสภา ฯ ทำไปโดยสับเพราควยคนตั้งหลายสิบคน ความจริงสภา ฯ เข้าใจดี และได้ลงมติไปแล้วว่า ก่อนที่จะลงโทษกันนั้นให้มีการเตือนเสียก่อน ดังนั้นการที่ลงมติกันไป เราไม่ได้ลงมติโดยไม่ได้อภิปรายถึงเหตุผล เราได้เข้าถึงเหตุผลมานาน เราได้อภิปรายอย่างยืดยาว และมีท่านสมาชิกประเภทที่ ๒ ซึ่งถือว่าเป็นพิเศษประเภทที่หนึ่งฟังเป็นประธานอยู่ และได้ลงมติไปแล้วเมื่อ ๓ - ๔ วันนี่เอง เราจะกลับมาพิจารณากันใหม่อีกหรือ คือหมายความว่าคราวที่แล้วเราทำไม่ถูก สภา ฯ นี้ทำไม่ได้หรือว่าทำไปแล้วทำไม่ได้ ปัญหาของท่านรัฐมนตรีว่าเป็นเช่นนั้น ว่าออกไปแล้วทำไม่ได้ แต่ว่าฉันใครจะฟังว่าอาจจะเป็นการไม่สะดวกต่อการปฏิบัติอยู่บ้างในเมื่อมีการเตือนเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นพฤติการณ์ชนิดนี้ ฉันไม่อยากจะให้มีขึ้นในสภา ฯ นี้เลย คือว่าถ้าคราวใดเรามีขึ้นครั้งหนึ่งทำไปได้ มันก็มีแบบอย่างสำหรับทำได้เรื่อย ๆ ไปในครั้งงบประมาณแผ่นดินนั้นฉันยังถามไปอีกว่า ถ้ารัฐบาลชุดนี้สิ้นไปก็จะถือเป็นแบบแผนกันต่อไปอีก แต่ในครั้งนั้นมีผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายในครั้งนั้นได้รับรองว่าเป็นกรณีพิเศษ คือหมายความว่าทำได้เฉพาะเรื่องเฉพาะรายเท่านั้น เช่นนั้นเราจึงเป็นอันว่าไต่ตามกฎหมายนั้นไป ที่นี้เราได้มีการขานอุক্তিอย่างนี้เรื่อย ๆ แล้ว ผู้คดีที่รัฐบาลไม่พอใจก็ไม่ตองนำเสนอ ไม่ตองปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็เอากลับมาให้สภา ฯ พิจารณากันเสียใหม่ พฤติการณ์เช่นนี้อาพุดกันไปในทางลักษณะการประชุมแล้วก็ยอมจะทำได้ คือว่าในวันหนึ่งแพะแนนเสียงไปแล้ว ไปคุมพวกใหม่อย่างที่เขามีการปกครองอย่างคณะพรรคการเมือง คือไปคุมพวกใหม่ซอมกันใหม่ แล้วมาลงมติคะแนน

เสียงใหม่ก็ยอมเอาชนะได้ แต่ถึงกระไรก็ดี รัฐบาลจะทำประการใด ๆ นั้น ฉันก็ไม่
 สู้จะซัดของอะไรมากมายนัก แต่ทว่าขอให้ระมัดระวังระเบียบแบบแผนไว้ม่าง ไม่
 อย่างนั้นต่อ ๆ ไปก็จะทำอะไรเป็นหลักไม่ได้ เวลานี้เรามีการปกครองโดยระบอบ
 รัฐธรรมนูญ เราถือรัฐธรรมนูญเป็นหลัก ก็ทำไมเราจึงไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ แล้ว
 จะเรียกว่านับถือรัฐธรรมนูญนั้น ฉันยังสงสัยมาก คือรัฐธรรมนูญบัญญัติอย่างไร เรา
 ก็คงทำตามอย่างนั้น ถึงแม้ที่สุดไม่จำเป็นต่องวิตกอะไรก็ดอะไร เสนอพระมหา
 กษัตริย์แล้วก็เอามาแก้ เรามีแบบแล้วไม่ปฏิบัติตามแบบก็จะเรียกว่านับถือรัฐธรรมนูญ
 อย่างไร จริงอยู่เสียงของสภา ๆ อาจจะได้ แต่ว่าเมื่อได้ไปแล้วผลในอนาคตจะเป็น
 อย่างไรบ้าง ซึ่งฉันเองรู้สึกว่าจะเสียกายแบบ เสียขายรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ ท่านเป็น
 ผู้เขียนเอง ให้ฉันปฏิบัติตาม แต่เมื่อท่านไม่ปฏิบัติตาม ฉันก็ไม่ปฏิบัติตามด้วย คือว่า
 ให้แก่ไขกันไปในข้อนี้จึงอยากจะขอฝากความสังเกตไว้กับท่านประธานสภา ๆ และ
 ทางคณะรัฐบาลที่เคารพทูลว่า ถ้าหากว่าคราวนี้ทำได้ ที่หลังก็ทำได้ ไม่ตองเป็น
 กรณีพิเศษ คราวแรกถือเป็นกรณีพิเศษ คราวนี้ไม่ถือเป็นกรณีพิเศษ ลงมติไปเมื่อครั้ง
 ก่อนนี้เอง แล้วก็เอามาเสนออีก ที่นี้พูดถึงว่าเหตุผลขอเท็จจริงในเรื่องการเคื้อนท่าน
 สมาชิกทั้งหลายคงจะจำได้ว่าพระราชบัญญัติวัฒนธรรมมาครานี้แต่เดิมกำหนดลงโทษไว้
 เพียงปรับ ๑๒ บาท แล้วต่อมาก็มาเป็นจำคุก ๑ เดือน แล้วปรับ ๑๐๐ บาท หรือ
 เท่าไรฉันก็จำไม่ค่อยจะได้ บรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายมีความเห็นว่า เราจะปลุกฝัง
 วัฒนธรรมของชาติให้เจริญสุกใสก็แต่ทำไม่ถึงเอากันไปใส่คุก คนที่เข้าไปในคุกเป็น
 คนที่มีวัฒนธรรมดีกระนั้นหรือ หรือว่าเราคัดคนเสียให้วัฒนธรรมดีด้วยวิธีเอาไปใส่คุก
 คนถ้าเขาไปอยู่ในคุกแล้วมันก็เสีย เสียทั้งเกียรติ เสียทั้งอะไร ๆ รอยแปด คัดสิทธิ
 หลายอย่าง คือว่าจะเป็นการชราชการ จะไปทำงานที่ไหน มันก็ยอมเป็นขอที่รังเกียจ
 ฉันเข้าใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงคิดเช่นนี้เป็นอันมาก จึงได้พยายามเสนอไม่อยากจะ
 ให้มีโทษจำ คือให้มีแต่เพียงโทษปรับอย่างเดียว ถ้ามีโทษปรับอย่างเดียวก็ไม่ตอง
 ให้มีการเคื้อนก็ได้ เพราะเป็นของเด็ก ๆ น้อย ๆ เป็นกรณีที่เราช่วยกันสั่งสอนให้
 พลเมืองของเราไปสู่ความมีวัฒนธรรมถาวร ก็คือให้วัฒนธรรม แต่ว่าวิธีที่จะสร้าง
 จิตใจของพลเมืองให้วัฒนธรรมด้วยวิธีใส่คุกนั้น ฉันเห็นว่าผลน่าจะได้กลับตรงกันข้าม

เช่นนี้จึงได้มีการตักเตือนกันเสียครั้งหนึ่ง จึงอยู่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมที่มีวิธีการ
ลงโทษและได้มีวิธีการบัญญัติไว้หลายสาขาซึ่งจะได้ดเนินอมประเทศชาติของเรา ให้
ไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง แต่หาโดยเฉาะทางเจ้าหน้าที่ซึ่งห่างไกลจากรัฐบาล ออก
ไป ทานรัฐมนตรีเมื่อกันได้ให้คำรับรองว่า ไม่ใช่จะไปเกี่ยวข้องกับประชาชน
นั้น ฉันเชื่อเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ฉันอยากจะเรียนว่า การที่จับผู้กระทำผิดวัฒน
ธรรมใส่คุกนั้นไม่ใช่รัฐมนตรี คือว่าตำรวจหรือเจ้าพนักงานหรือพนักงานซึ่งเกือบจะ
เรียกว่าไม่มีวัฒนธรรมก็ได้ เพราะเหตุว่าจับแล้วก็คุมขังอะไรบางอย่างเช่นนี้เป็นต้น
เพราะฉะนั้นทางสภา ฯ นี้บรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายจึงอยากจะใคร่ครวญว่าในกรณี
อย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจะขอความกรุณาถึง เมื่อว่าอย่าให้มีโทษจำเลย แต่ใน
ครั้งนั้นรัฐบาลเขียนหลักการแคม ซึ่งสมาชิกไม่มีโอกาสแก้ไขได้ เพราะมีเรื่องโทษ
เป็นหลักการแล้ว ในทางเจตนารมณ์เป็นไปเช่นนั้นไม่ได้ คือแก้ลงมาไม่ได้ เพราะ
หลักการแก้เพิ่มไว้แล้ว จึงจำเป็นต้องมีการตักเตือนกันเสียครั้งหนึ่งก่อน นั้นเป็นวิธี
อย่างการแปรญัตตินั้นเอง ผลที่สุดเมื่อมีการแปรญัตติโดยวิธีตักเตือนไปเช่นนั้นแล้ว ฉัน
เห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าคนที่ทำผิดจะเกือบและเอามาลงโทษนั้น ฉันรับรองว่าเป็น
ความจริง แต่ฉันหวังว่าถ้าจำคุกนั้นขอลดโทษให้ และในเรื่องการเตือนนั้นถ้าจะคัด
ออกฉันก็เห็นว่าบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายก็ไม่น่าจะขัดข้องอะไร แต่ถ้ามมีการไล่ออก
กันด้วยก็ไม่ใช่พระราชบัญญัติวัฒนธรรม คือมันทำให้คนเสียวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นจึง
ให้มีการเตือนกันเสียสักครั้งหนึ่งก่อน แปลว่าให้มีความรู้สึกเสียสักครั้งหนึ่ง และนี่
เป็นวัตถุประสงค์และความต้องการของสภา ฯ ในช่วงระยะเวลาสมัยประชุมสมัยนี้
พระราชบัญญัติวัฒนธรรมนี้ได้ถูกเสนอขึ้นมาสภา ฯ ถึง ๓ ครั้ง คือครั้งนี้ฉันก็ไม่
เข้าใจว่าเป็นเพราะเหตุใด เสนอไปแล้วยังไม่ทันปฏิบัติ ก็บอกว่าทำไม่ได้ ที่แรก
สภา ฯ อนุมัติไปแล้วโทษปรับ ๑๒ บาท จะน้อยไปหรืออย่างไร ก็ขอแก้ขึ้นมาในสมัย
เดียวกัน พฤติการณ์นั้นฉันอยากจะเรียนด้วยความเคารพความนับเป็นเรื่องที่หาหลัก-
เกณฑ์อะไรกันแน่นอนไม่ได้ คล้าย ๆ กับว่าเราจะทำเอาตามความพอใจของเจ้าพนักงาน
คือเจ้าหน้าที่ไม่พอใจ รายงานขึ้นมาอย่างไร ทางนี้ก็แก้ไขอย่างนั้น อย่างนี้
กันเรื่อย ๆ ไป ปัญหาที่จะบัญญัติเป็นกฎหมายนั้นฉันมีความคิดเห็นว่าควรจะต้องมีหลัก

การแน่นอนและควรจะมีสถิติแน่นอน สถิติการณเช่นนั้นได้เป็นอยู่และเป็นมาอย่างไร
ควรจะแก้ไขอย่างไร แล้วจึงบัญญัติเป็นกฎหมายไว้ หลักการเพื่อแก้ไขคดีแม่สง
ตลอดทั้งวิธีคดีแปลงนีสัยคนควย คือพระราชบัญญัติวัฒนธรรมก็คือ พระราชบัญญัติที่จะ
คดีแปลงนีสัยคน แต่หากว่าเราไม่รู้ถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งได้เกิดและมีขึ้นมาแ
กัน ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง ก็รู้สึกว่าจะไม่รู้ว่ามีหลักเกณฑ์อย่างไร อะไรเป็นเหตุอะ
ไรเป็นผลก็ไม่เข้าใจ เสนอไปแกมา เสนอมาแก้ไขกันอยู่เรื่อย ๆ เช่นนี้ยังไม่ไ
ลองปฏิบัติดูว่าผลนั้นเป็นอย่างไร เป็นแต่หลักการไม่พอใจก็นำมาแก้ ความจริงได้
มีการเตือนกันเสียก่อนครั้งหนึ่งแล้ว ฉันก็เข้าใจว่าคนก็ไม่พอใจก็นำมาแก้ ความ
จริงได้มีการเตือนกันเสียก่อนครั้งแล้ว ฉันก็เข้าใจว่าคนก็ไม่กล้าทำผิดอีก เพราะ
มีโทษจำคุก แต่อาจจะลงโทษที่เดียวก็ขอให้มีแต่โทษปรับ เพราะพูดถึงตัวเจ้าพนักงาน
งานแล้วฉันไม่อยากจะพูดเลย ที่บ้านฉันตำรวจขึ้นไปจับพ่อตาฉันบนเรือนโดยหาว่าไม่
ได้ใส่เสื้ออย่างนี้เป็นต้น แล้วผลที่สุดบ้านเรือนฉันก็ไม่ได้อยู่ใกล้สาธารณะชนที่จะแล
เห็นได้ แลวนั้นเป็นถึงนายร้อยตรีควยเข้าไป ถ้าเป็นผลตำรวจจะเป็นอย่างไร ขอ
ให้รัฐบาลระลึกว่าปฏิบัติการณ์ขั้นค่า ๆ มีวัฒนธรรมดีแล้วหรืออย่างไร เราพยายาม
อบรมและปรับปรุงวัฒนธรรมของประชาชนควยดี แต่ว่าวัฒนธรรมของเจ้าพนักงานยัง
ไม่เหมาะสมแล้ว ฉันเชื่อว่ายังไม่ดีขึ้นได้ ขอเท็จจริงต่าง ๆ นี้ฉันขอฝากไว้ด้วยความ
ประสงค์ของฉันมีอยู่ว่า หากว่าเราจะตัดคำว่าเตือนแล้วออกก็ขอแค่เพียงเป็นโทษปรับ
สถานเดียว และหนทางที่ดีสำหรับมาตรา ๑๕ นี้ฉันอยากจะวิงวอนท่านประธานสภา
เพื่อรักษาแบบแผนธรรมเนียมไว้ ขอให้ท่านไปกระทำตามรัฐธรรมนูญจะงามกว่า มิ
ฉะนั้นจะเป็นตัวอย่างต่อ ๆ ไปอีก

ประธานสภา ฯ ที่จริงพระราชบัญญัติที่ได้เข้ามาเช่นนี้ ในเรื่อง
พระราชบัญญัติงบประมาณก็ดี ในเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ดี นายพัน ฯ ผู้นี้ผู้เดียว
ได้พูดมาวันนี้เป็นหน้าที่ ๒ แล้ว และในครั้งก่อนที่หาว่าประธานสภา ฯ ส่งมาเป็น
การผิด แต่ความจริงขอให้ท่านพิจารณาข้อบังคับของสภา ฯ นี้ว่า ประธานสภา ฯ
มีอำนาจสิทธิเด็ดขาดแก้ไขโทษและเพียงใด ถ้าท่านอ่านข้อบังคับข้อ ๔๑ แล้ว ท่าน

จะเห็นได้ ซึ่งมีความว่า "เมื่อมีปัญหาโต้เถียงเกี่ยวกับการประชุมและการปรึกษาซึ่ง
มิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ถ้อยคำของที่ประชุมเป็นคำตัดสินเด็ดขาด" ก็มีในเรื่อง
พระราชบัญญัติงบประมาณค่าหนีประชาชนสภา ฯ ว่า ไม่สมควรเอาเข้ามา ประชาชน
สภา ฯ ไม่มีอำนาจสิทธิขาดที่จะปฏิเสธข้อเสนอของรัฐบาล เพราะยังมีความสงสัยอยู่
ว่า สมาชิกส่วนมากอาจจะเห็นตรงกับรัฐบาลที่เสนอมารับการถูกต้อง จึงได้เสนอมารับ
และในคราวนั้นก็ไต่ถามของนายพัน ฯ มาหนึ่งแล้ว เมื่อที่ประชุมในสมัยนั้นได้มี
มติว่า รัฐบาลเสนอมารับ ก็เป็นข้อบังคับของสภา ฯ ขึ้นมาอีกข้อหนึ่งเนื่องจากข้อบ
กัข้อ ๔๑ นี้ เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ท่านจะมาตามไม่ให้อันในฐานะที่เป็นประชาชนสภา
รับข้อเสนอของรัฐบาลซึ่งเป็นญัตติเข้าสู่ที่ประชุมสภา ฯ โทสภา ฯ วินิจฉัยก็เป็นการ
ไม่ชอบด้วยเหตุผล เพราะฉะนั้นในการที่ได้รับเข้ามานี้ ฉันเห็นว่าทำถูกหน้าที่แล้ว ใน
ส่วนพิชิตขออย่างไรแล้วแต่สภา ฯ วินิจฉัยเป็นเรื่อง ฯ ไป แต่ในส่วนขอเสนอขอให้
ท่านรัฐมนตรีชี้แจงต่อไป

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : อันที่จริงเท่าที่ท่านผู้เป็นประธานได้ชี้แจง
มานั้นก็ได้มีเหตุผลอยู่แล้ว และที่ท่านสมาชิกทุกคนนั้นก็มองไปในแง่ของการตีความในรัฐ
ธรรมนูญ และสิ่งที่ควรเป็นระเบียบสำหรับการตามปกตินี้ ฉันก็เห็นพ้องควยว่าควร
จะเป็นรูปการเช่นนี้ แต่สำหรับในเรื่องวัฒนธรรมที่เสนอมานี้ ก็เป็นเช่นเดียวกับใน
เรื่องงบประมาณคราวที่แล้วเหมือนกัน คือเป็นเรื่องพิเศษอยู่ และทางรัฐบาลเห็นว่า
เป็นเรื่องปัญหาพิเศษ สมควรจะทวนปัญหานี้ให้สภา ฯ ได้พิจารณาโดยรอบคอบอีกครั้ง
หนึ่ง ซึ่งสมาชิกบางคนอาจจะเห็นว่าไม่ใช่เรื่องพิเศษ ควรจะเป็นเรื่องที่ทางสภา ฯ
จะปรึกษากันว่าเป็นสิ่งที่สมควรจะให้พิจารณากันอีกหรือไม่ ที่ทางรัฐบาลเห็นว่า เป็น
เรื่องพิเศษนั้นก็ เพราะคงที่รัฐบาลได้เคยแถลงไว้ในเรื่องวัฒนธรรมแห่งชาติในครั้ง
ก่อนนี้ว่า ในระหว่างการสงครามที่ดำรงอยู่ในขณะนี้ ก็มีเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรม
อยู่มากมาย ซึ่งสัญญาวัฒนธรรมที่เราได้ทำกับประเทศผู้เป็นมือเร็ว ๆ นี้ และเมื่อเร็ว ๆ
นี้ก็มีสัญญาวัฒนธรรมซึ่งประเทศต่าง ๆ เขาก็ทำกัน นี่เป็นเรื่องที่แสดงถึงความสำคัญ
ของเรื่องนี้ว่ามีอย่างไร แล้วไม่จำเป็นจะต้องอธิบายให้มากมายกว่านั้น เพราะฉะนั้น

เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังนี้แหละ รัฐบาลเห็นว่าการที่จะให้พระราชบัญญัติวัฒนธรรมนั้นจะให้เป็นที่ไปอย่างเคร่งครัดก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องมีกำหนดโทษที่จะให้การปฏิบัติในเรื่องวัฒนธรรมนั้นเป็นที่ไปอย่างเรียบร้อยไปแล้วก็จะนำมาซึ่งการปฏิบัติให้เป็นที่ไปตามความประสงค์ และถือว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องสำคัญเช่นนี้แล้วการปฏิบัติให้เคร่งครัดก็เป็นสิ่งที่สมควร เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลก็เห็นถึงความสำคัญและความเป็นพิเศษดังที่กล่าวมานี้ จึงขอเสนอปัญหาเรื่องนี้แทนที่จะปล่อยให้การเป็นที่ไปอย่างที่ท่านสมาชิกว่า คือให้มีการแก้ไขภายหลัง และดังที่ท่านประธานก็กล่าวแล้ว จากการแก้ไขเช่นนั้น นอกจากจะเสียเวลาแล้วก็เกรงวาทาลัย ๆ กับถือปฏิทินไปมา เรามาปรองดองกันดีกว่า เฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างสงครามเช่นนี้ ฉันถือว่าเป็นทางที่ดีกว่าทางอื่น

นายเชมชาติ นอยรัศพันธ์ (ร้อยเอ็ด) : ถ้าจะว่าไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมที่เข้ามาใหม่นี้ ก็เนื่องจากขอแปรญัตติของข้าพเจ้าครั้งก่อนเป็นส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นอยากจะใคร่ได้อภิปรายประกอบขอแปรญัตติเมื่อครั้งก่อนและประกอบร่างพระราชบัญญัติครั้งนี้ด้วย

ท่านผู้เป็นประธานบอกว่าให้ใครพูดเพื่อแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลกันในที่นี้จึงใคร่จะขอโอกาสแสดง ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวเป็นสองประการ คือ ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาโดยมีหลักการสองประการ แล้วเพิ่มเติมอีกประการหนึ่งเป็นสามประการนั้นจะพูดเฉพาะประการที่ ๒ ประการที่ ๓ ที่รัฐบาลเสนอร่างที่พิจารณาแล้ว และท่านผู้เป็นประธานรับเสนอต่อที่ประชุมนั้น เป็นการขอควบบนเพียงใจหรือไม่ นี้ควรจะพูดเหมือนกัน และโดยประการที่ ๒ เป็นการตีเพียงใจหรือไม่ ที่เราจะบัญญัติให้มีการเคื้อนบุตรที่ทำผิดพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกไปแล้ว ตามความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติไวบบาง จะมากไปหรือน้อยไปในการเสนอนั้น สำหรับในเรื่องแบบ ข้าพเจ้าใคร่จะกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่าไม่เหมือนกับคราวก่อนนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้กับพระราชบัญญัติงบประมาณไม่เหมือนกัน พระราชบัญญัติงบประมาณฉบับก่อนนั้นทั้งสภาฯ และรัฐบาลเห็นชอบด้วยกันแล้ว บอกให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย และมีกรณีทางประเทศเกี่ยวพันอยู่ และรัฐบาลเสนอเข้ามาอีกครั้งหนึ่งแล้วก็บอกจะทำไม่ได้ และข้าพเจ้าเองจำได้ว่าเป็นผู้สนับสนุนในพระราช

บัญญัติงบประมาณนั้น แต่มาในครั้งนี้นักข่าวอาจจะชอบกว่าอีกกันในเรื่องแบบกับ
งบประมาณคราวก่อน คราวก่อนสภาฯ เห็นชอบพร้อมกันจึงได้ให้ประกาศเป็นกฎ-
หมาย แต่มาพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้รัฐบาลไม่เห็นชอบด้วย จึงเสนอเข้ามาใหม่
เพราะฉะนั้นจะถือว่าการพิจารณาของสภาฯ ครั้งก่อนเหมือนกับครั้งนี้ไม่ได้ ไม่ใช่
เช่นนั้น ถ้าเช่นนั้นแล้วจะมีอะไรบาง ถ้าแม้ว่าเราทำตามระเบียบแบบแผนที่ของตรา
ไว้ในข้อบังคับนั้น ถ้ารัฐบาลไม่เห็นชอบจะมาใช้โดยวิธีนี้เสนอไปอย่างคราวก่อนไม่
ได้แน่ เราจะต้องใช้วิธีอื่น เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นได้ว่าครั้งก่อนและครั้งนี้
ไม่เหมือนกัน ต่อไปรัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นไม่ชอบหรือทำไม่ได้จะเสนอกลับเข้ามา
แล้วถือว่ามีการพิเศษอะไร เช่นนั้นมากกระทบกระทั่ง ก็เห็นว่าสภาฯ นี้จะลงมติบ่อยๆ
ก็จะเสียรูปไปหมด และครั้งก่อนเราไม่มีระเบียบ เราเห็นพ้องด้วยกันว่ามีกรณีต่าง
ประเทศเกี่ยวข้อง และในกรณีเช่นนี้เป็นกรณีภายใน และหลักการคราวก่อนกับคราว
นี้ไม่เหมือนกัน และรัฐบาลไม่เห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นนี้เป็นเรื่องแบบซึ่งท่าน
ประธานควรจะพิจารณาว่าเราควรจะทำอย่างไร เมื่อท่านประธานโคกลาวมา
คนหนึ่งก็จะเกี่ยวพันถึงตัวข้าพเจ้าคราวก่อน คือครั้งนั้นท่านประธานเสียใจในการที่
สภาฯ ลงมติให้ตามคำแปรญัตติของข้าพเจ้า ๒๑ คะแนน ข้าพเจ้าขอทานท่านผู้เป็น
ประธานว่าไม่จริง คราวก่อนมีถึง ๑๐๐ กว่าคนคือฝ่ายที่เห็นด้วยมี ๕๑ และฝ่ายที่ไม่
เห็นด้วยมี ๒๙ ข้าพเจ้าจำได้ ข้าพเจ้าขอเรียนอีกครั้งหนึ่งไม่ใช่จะมาอวดดีอะไรแต่
ใครเสนอสักหน่อยว่า ถ้าเราจะถือว่าการลงคะแนนน้อยหรือมากแล้วเป็นมติท่านผู้เป็น
ประธานก็ไม่อาจจะนำเสนอในที่นี้ เพราะอะไร เสนอสภาฯ ลงมติแล้ว แล้วสมาชิกมา
นั่งประชุมเต็มทีเวลานั้นพร้อมทั้งประเภท ๑ และประเภท ๒ ข้าพเจ้ารู้สึกว้าวุ่นนั้นเรา
ทำด้วยเหตุผล และการที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าถือตัวว่าข้าพเจ้าแสดงเหตุผลจน
สามารถทำให้ท่านทุกคนลงมติเห็นชอบตามข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าไม่ได้ถือว่ามีความรู้
ท่านสมาชิกในที่นี้มีความรู้สึกว้าวุ่นว่าข้าพเจ้าเป็นอันมาก แต่ข้าพเจ้าถือว่าสมาชิกที่ลงมติเห็น
ชอบด้วยได้ลงมติด้วยใจยุติธรรมยิ่ง ด้วยเหตุผล ท่านเป็นผู้ที่มีเหตุผลมีข้อเท็จจริงเห็น
ออกเห็นใจราษฎร และเมื่อข้าพเจ้าพูดไปท่านก็ลงมติดังความที่ท่านเห็นออกเห็นใจ ความที่

ข้าพเจ้าพูดนี้เป็นเรื่องแบบ ที่นี้โดยเฉพาะจะกล่าวถึงในเรื่องวัฒนธรรม ข้าพเจ้า
 อยากจะขอเรียนว่า ในเรื่องวัฒนธรรมนี้ จริงอยู่เราโลกผูกพันในวันนั้นถึงเรื่องการแต่ง
 ตัว การทำใหร่างกายสวย ซึ่งข้าพเจ้าขอกล่าววานั้นเป็นวัฒนธรรมภายนอก ซึ่งเป็น
 สิ่งที่หลอกนัยนตาทั้งนั้น ข้าพเจ้าอยากจะให้วัฒนธรรมภายใน เป็นจิตใจของชาติไทย
 เราอย่างแท้จริง ไม่ใช่วัฒนธรรมภายนอกซึ่งลอกคราบมาไว้ก็ได้ ข้าพเจ้าต้องการ
 เช่นนั้น แล้วบางท่านเห็นพ้องว่าในคราวสงครามเช่นนี้เราควรจะต้องวัฒนธรรมอย่างไร
 จะถือเอาวัฒนธรรมภายนอกหรือภายใน จะเอาอะไรทำอะไรเรียบร้อยแปดพันประการ จะ
 ทำให้คนอื่นเห็นว่าเรามีวัฒนธรรมทางใจสูงโดยมีการรักชาติอย่างแท้จริงทำประโยชน์
 ให้แก่ชาติโดยไม่มีจิตใจทุจริต ข้าพเจ้าเห็นว่านั่นแหละเป็นของสำคัญที่สุด เมื่อภายใน
 ของเราคือแล้ว ภายนอกจะเป็นไปอย่างไร ใครจะมาทำอะไรก็ได้ ใครจะมาจากไร
 ในป่าแม่ไม่เห็นพระนครเลยก็เห็นว่าจะกลัวใจกันมากกว่ากลัวร่างกายสวยงาม ซึ่ง
 วัฒนธรรมต่างประเทศต่าง ๆ ซึ่งเจริญมากกว่าเราตั้งหลายร้อยปี เคี้ยวนี้ไม่สามารถ
 จะช่วยอะไรเขาได้เลย วัฒนธรรมความสวยงามไม่สามารถช่วยอะไรเขาได้ ต้อง
 เป็นเบี้ยล่างของคนอื่น ข้าพเจ้าคิดว่าสถานการณ์สงครามนี้เราควรจะเห็นในใจกันกว่า
 ในกาย นั้นเป็นแรงจูงใจสำหรับรัฐบาล แล้วข้าพเจ้ามาคิดอีกว่า ท่านรัฐมนตรีบอกเรา
 ได้มีสัญญาทางวัฒนธรรมกับประเทศญี่ปุ่นแล้ว นี่จึงเป็นการสนับสนุนอีกด้วยการลง
 นามนี้เพื่อทำให้วัฒนธรรมหรือความเป็นไปของเราเหมาะสมกับสถานการณ์สงคราม
 ยี่สิบ คือเคี้ยวนี้ข้าพเจ้าทราบว่าประเทศญี่ปุ่นนั้นเขาใช้รองเท้าไม้หรือเกียะ ซึ่ง
 เราเห็นว่าไม่สุภาพ แต่นักเรียนมหาวิทยาลัยของเขาเดินไปตามถนนหนทาง ก็ใส่
 เกียะทั้งหมด เพราะเขาเห็นวรองเท้าหนังต่าง ๆ ไม่ต้องใส่ แล้วเก็บให้
 ทหารในยามสงคราม เพราะฉะนั้นเรื่องเหตุการณ์ยามสงครามนี้ เราจะทำกัน
 อย่างไร ควรจะทำให้คนไทยมีวัฒนธรรมดีโดยมีแบบฉบับ ให้สมกับสถานการณ์
 สงคราม ประเทศเพื่อนบ้านของเราซึ่งเราถือว่ามีวัฒนธรรมดีเป็นมิตรที่ยิ่งใหญ่
 ของเรานั้น เขากลับทำเช่นนั้น ไซของของเขาเอง ถือว่าไม่ใช่เฉพาะตัว

เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่ ให้ใช้เกียะยางและหนังเก็บไว้
 สำหรับประเทศชาติ น้ำมันเบนซินก็ไม่มีใช้ ราษฎรใส่เสื้อปะเสื้อขนตั้งแคชุน
 รัฐมนตรีลงมา ไม่มีใครคุกเคย อะไรเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่วิธีทำให้
 วัฒนธรรมของคนดีขึ้นในขณะที่สงครามมีอยู่ เราควรกลับความเห็นว่าเป็นของ
 ภายนอกไม่จำเป็นนัก ยิ่งเราลงนามนั้นก็ยิ่งจะต้องทำตามอย่างเขา ถ้าเขา
 จริง ๆ แล้ว ภายนอกช่วยอะไรไม่ได้ เรามาอบรมทางจิตใจกันดีกว่าซึ่งเรื่อง
 นั้นก็เห็นว่าพูดกันมากแล้ว ในครั้งโน้นไม่ต้องขอมก็เข้าใจกันอยู่แล้ว แต่ใน
 ส่วนเรื่องวัฒนธรรมเราจะเอาอะไรกัน ซึ่งในแบบของร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
 จะเห็นว่าจะเอาคนจำคุก ๑ เดือนและปรับ ๑๐๐ บาทนั้น ฝึกแบบ ถ้าพิจารณา
 ในร่างวัฒนธรรมนี้แล้ว ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน
 ถ้าเราจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นมาตรา ๆ ไปแล้ว ไม่เกี่ยวกับความ
 สงบเรียบร้อย ความสงบเรียบร้อยมีบัญญัติไว้แล้วในกฎหมายอาญาทั้งสิ้นแล้วไม่
 มีการที่จะต้องมาร่างไว้ในกฎหมายวัฒนธรรมอีก เพราะฉะนั้นจะมาลงโทษฝ่าฝืน
 กฎหมายวัฒนธรรมนี้ซึ่งในกฎหมายอาญาดูว่าเป็นการฝ่าฝืนความสงบเรียบร้อย
 ข้าพเจ้าถือว่าไม่ใช่เช่นนั้น กฎหมายวัฒนธรรมเป็นกฎหมายแนะนำคน ไม่ใช่บังคับ
 คน เพราะฉะนั้นเรามีหลายอย่างซึ่งกฎหมายวัฒนธรรมไม่จำเป็นต้องออกเป็น
 พระราชกฤษฎีกา การดำเนินสิ่งเสียด่างและอะไรต่าง ๆ นั้นกฎหมายอาญามี
 ไว้หมดแล้ว เพราะฉะนั้นที่เห็นอยู่ในกฎหมายวัฒนธรรมเป็นกฎหมายที่แนะนำให้
 คนทำดีเท่านั้นเอง ไม่ใช่กฎหมายที่เอาคนไปเขาค้าง ถ้าเช่นนั้นแล้วอาจจะมีเหตุ
 ผลบอกว่าการวัฒนธรรมนี้สำคัญมากกว่าความสงบเรียบร้อยของประชาชนก็เกี่ยวกับพระ
 เทศชาติ ถ้าใครไม่ทำตามอย่างนั้นไม่รักชาติไรชาติ ถ้าเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าเป็นการกล่าวที่มากเกินไป ซึ่งถ้าดูพระราชบัญญัติในมาตรา ๖ นั้นมีเป็นการทำให้
 สดงามขึ้นเท่านั้น เมื่อก่อนข้าพเจ้าพูดว่าในเรื่องนั้นแล้ว ไม่จำเป็นเพราะว่าเป็น

การบังคับ เมื่อคนที่เขาบอกกฎหมายวัฒนธรรมนั้นนอกจากความสงบเรียบร้อยของ
 ประชาชนแล้วก็มีขอลาวาญทำผิดวัฒนธรรมนั้นเป็นผู้ไร้ชาติ ไม่รักชาติ อะไรเช่นนี้
 เป็นคำกล่าวหาที่รุนแรงไป เพราะผู้ที่รับโทษตามกฎหมายวัฒนธรรมนี้จะไม่มีการ
 เลยนอกจากคนจนเป็นส่วนมากถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ และจริงอยู่ใน ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น
 อาจจะมีชาวต่างชาติมาปะปนอยู่มาก แต่ก็อาจมีเพียง ๒๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น และคน
 ไทยนั้นเองจะมีชื่อว่าไม่รักชาติ เขาเห็นว่า เป็นคำกล่าวหาที่รุนแรงไปคนจน ๆ นั้นและ
 ท่านเขาไม่มีโอกาสจะพูดถึงเรื่องรักชาติ แต่เมื่อถึงคราวที่ชาติต้องการแล้ว ก็จะต้อง
 เป็นผู้ทำหน้าที่ออกไปก่อน แล้วทำไมจะกล่าวถึงว่าพวกเหล่านี้ไม่รักชาติ แล้วมา
 เขียนกฎหมายไว้เช่นนี้ มี ๕๐ เปอร์เซ็นต์จริง ๆ ที่จะต้องได้รับโทษจากกฎหมายวัฒน
 ธรรมแห่งชาตินี้ เราควรตราเพียงในสาเหตุที่สมควร ลงโทษเป็นการสั่งสอนตักเตือน
 กัน คนจนดาดูปรับ ๑๒ บาทพอแล้ว ถึงแม้ว่าจะตักเตือนอีกก็ไม่ว่า ขออย่าให้เขา
 เสียใจว่าไม่รักชาติ เขารักชาติทุกคน ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยพูดอะไรเกี่ยวกับชาติเลย นี้
 เขาพูดไม่เป็น เขาพูดมาพูดแทนเขา นี้จะต้องลงโทษเขาเพียงโทษ ลงโทษ
 หนึ่งเดือนให้เขา เขาคูกเขาขวางนั้น เขาอยากจะทำตามรัฐบาลหมดทุกอย่าง แต่เขา
 มีบางอย่างที่จะทำตามไม่ได้ ก็โดยไม่มีสื่งต่างก็จะทำตาม สมมติว่าเราเป็นรัฐมนตรีทั้ง
 สภา ๗ นี้ แต่รัฐมนตรีผู้หนึ่งบอกว่าจะเอาอย่างไร จะลงโทษเขาเพียงโทษ จะปรับ
 ๑๐ บาทเขาก็กลัวเสียแยะแล้ว ต่อไปไม่กล้าจะทำอะไรอีกเช่นนี้ กลัวจนไม่อยากจะ
 ออกจากบ้านที่เกี่ยวพัน ในการที่จะจับคนเขาคูกเขาขวาง แล้วคนไทยเราไม่ต้องการ
 เช่นนั้น แล้วเขาจะเสียใจมาก ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีจะบอกทำไมไซ้ แต่เรื่องแต่ง
 ภายหรืออะไรเช่นนี้เช่นนั้น ท่านควรที่จะแยกออกเป็นเรื่อง ๆ ไป ถ้าไม่เคารพธงชาติ
 ก็ลงโทษในเรื่องนั้นให้แรง แต่สำหรับในเรื่องสวยงามนั้นก็ให้ลงโทษปรับเพียง ๑๒
 บาท แล้วก็พอแล้ว แต่ไม่ใช่ว่าลงโทษอะไรให้ตกใจกับในภาวะสงครามทั่ว ๆ ไปแล้ว
 จะมาทำให้สวยงามกันเท่านั้น เขาเห็นว่า ถ้ารัฐบาลพิจารณาความเห็นของข้าพเจ้า
 บางแล้วทำไ้บางอย่างแล้ว อยากรู้เลย ความนิยมชมชอบในประเทศไทยในเรื่องนี้จะไหล
 มาสู่เสียอย่างนับไม่ถ้วนเลย ข้าพเจ้าขอรับรองว่าราษฎร ๙๐ จังหวัดจะได้เพิ่มความ
 เห็นอกเห็นใจ ถ้าได้ตกลงให้เขาทราบเสีย อยาแกลงครึ่ง ๆ กลาง ๆ แล้วก็เงียบไป

จะแถลงอะไรแถลงให้หมดเปลือก ถ้าไม่หมดเปลือกแล้ว เก็บเงียบไว้แต่ครึ่งๆกลางๆ
เช่นนั้น ข้าพเจ้าว่าไม่เป็นคุณลักษณะที่ดีแน่

เมื่อหวนกลับมาถึงพระราชบัญญัติวัฒนธรรมนี้ ข้าพเจ้าผู้หนึ่งเป็นผู้เสนอความ
คิดเห็นต่อรัฐบาล ข้าพเจ้ามีความคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าทำได้ก็จะเป็นการดีมาก เช่น
การไม่เคารพธงชาติ กับบัญญัติเฉพาะโทษเช่นนั้น ส่วนเรื่องอื่น ถ้าจะถือว่าเป็นเรื่อง
เล็ก ๆ น้อย เราก็ทำให้ถอนลงไป แต่โทษจำคุกนี้ ขอลบเสียดี ไม่ทำให้คนมีวัฒนธรรม
แน่ ข้าพเจ้าแสดงมาพอสมควรแล้ว จึงขอยุติ

ประธานสภา ฯ : ความที่ท่านแสดงมานั้น ซึ่งเกี่ยวกับตัวฉันในฐานะที่เป็น
ประธานสภา ฯ ได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้มาให้สภา ฯ วินิจฉัยนั้น ก็ขอชี้แจงให้
ทราบว่า เรื่องนี้เป็นมติของสภา ฯ วางระเบียบไว้ให้รับหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้น
เป็นการจำเป็นตามข้อบังคับของสภา ฯ ข้อ ๔๑ ที่ประธานสภา ฯ จะต้องรับให้
สภา ฯ นี้วินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง และขอที่ท่านบอกว่าในครั้งก่อนรัฐบาลถือว่าเป็นกรณีพิเศษ
แล้วสภา ฯ รับไว้วินิจฉัย ในกรณีเช่นนี้ ฉันได้ไตร่ตรองโดยรอบคอบแล้ว ฉันคิดเห็น
ว่าเป็นกรณีพิเศษ แล้วท่านรัฐมนตรีอาจจะพูดเรื่องกรณีพิเศษ เพราะเหตุว่าการ
วัฒนธรรมที่เขาจะสร้างได้ในประเทศหนึ่งเขาจะต้องเตรียมการไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี
ที่จะทำให้คนมีจิตมีใจซื่อซันแก่ไหนเพียงใดที่จะทำได้ แต่ในเมื่อเราจำเป็นต้องทำ
สัญญาวัฒนธรรมตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าเช่นนี้ โดยเราได้เตรียมไม่ได้จริงจึงอย่าง
ที่เป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นถ้าไม่รวมหัวรวมหางแล้วจะไปทันเขาได้อย่างไร ข้อนี้ฉัน
เห็นว่าวัฒนธรรมของไทยเรา เรามีวัฒนธรรมดีกว่าคนอื่น นอกจากการเคารพ
นบนอบ ความเมตตา อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในเหตุผลต่าง ๆ นี้มาประกอบ ทำ
ให้ฉันในฐานะที่เป็นประธานสภา ฯ เห็นว่าเป็นเรื่องพิเศษที่สมควรจะรับให้สภา ฯ วินิจฉัย
สภา ฯ จะวินิจฉัยหรือไม่ก็สุดแล้วแต่สภา ฯ ตามข้อบังคับข้อที่ ๔๑ ที่ท่านพูดว่าท่าน
มีความรุ่มนอย และผู้ตกลงคะแนนมีความรุ่มนอยกลางคะแนนให้ท่าน ที่ฉันว่า ๒๗ นั้นอาจจะ
ผิดไป อาจจะเป็น ๓๒ ก็ได้ ท่านผู้พูดนั้นเป็นผู้ที่พูดมาคราวนี้อาจจะได้คะแนนเสียง
มากก็ได้ ถ้าท่านพูดอย่างนี้จะพูดไปอีก ๑๐ นาทีฉันก็ให้ ไม่เสียค่าย

น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ฉันทขอชี้แจงตามประเด็นที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายตามลำดับดังนี้
 ในประการที่ ๑ ปัญหาในเรื่องแบบนี้ ทางรัฐบาลเห็นว่าที่ท่านประธานสภา
 ได้กระทำไปนั้นเป็นการชอบแล้ว ท่านสมาชิกย่อมจะเห็นได้ว่า ตามรัฐธรรมนูญนั้นได้
 แสดงเจตนารมณ์ไว้โดยแน่ชัดว่า มติที่ผ่านสภา ฯ ไปนั้น มีใจหมายควรวาจะเป็น
 มติที่ถูกต้องเสมอไป เหตุฉะนั้นจึงได้มีการกระทำที่จะวิโคไต คังที่บัญญัติไว้ใน
 รัฐธรรมนูญ เมื่อปัญหาเป็นเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลก็ยอมเห็นตามคำชี้แจงของท่าน
 รัฐมนตรี เคื่อนที่โคไตแจงไปเมื่อก่อนว่า ในเวลาปกติ คือบ้านเมืองอยู่ในสถานะที่สงบ-
 รามคาบ ในการที่จะถือตามรัฐธรรมนูญก็อาจจะทำไปโดยความสนิทใจที่จะกระทำ แต่
 ในขณะที่บ้านเมืองอยู่ในสงครามและภาวะคับขันเช่นนี้ ในการที่จะกระทำอะไรให้เป็น
 ไปโดยถูกต้อง แต่ในวิธีที่ต่างกัน ก็ยอมเป็นเรื่องที่จะทำได้ตามสมควร ปัญหาดังเช่น
 ในกรณีซึ่งรัฐบาลไม่อยากจะกระทำดังประเด็นที่โคไตกล่าว หรือในเรื่องซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐ
 ธรรมนูญนั้น ก็โดยเหตุนี้จะมีการแตกต่างในบางประการขึ้น เป็นต้นว่า ในภาวะที่
 บ้านเมืองอยู่ในความคับขันเช่นนี้ การที่จะยุ่งแย่งกันให้แตกความสามัคคีในประเทศชาติ
 เป็นสิ่งซึ่งรัฐบาลระวังอยู่หนักหนา เพราะฉะนั้นถ้ามีการแสดงออกในภายนอกกว่า บัดนี้
 รัฐบาลกับสภา ฯ มีการแก่งแย่งกันขึ้นในเรื่องบางเรื่องอยู่แล้ว ก็ยอมเป็นช่องทาง
 ในการที่จะให้ผู้ที่มิเจตนาไม่สุจริตต่อประเทศชาติเรายุยแย่งความสามัคคีของประเทศ
 ชาติเราให้เสื่อมเสียไป นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ถ้าแม้ว่าจะให้เหมือนกับสมาชิกเสนอจะให้กระทำขึ้น ก็ยอมจะ
 ต้องมีการค้นคว้าหาความจริงในการที่รัฐบาลจำเป็นต้องวิโคไต และเรื่องราวจะกลายเป็น
 เป็นใหญ่โต อย่างที่เรียกว่าถูกจับกัดตัวกัน เหตุเช่นนี้มีผลมาจากคนใหม่ ๆ คณะใหม่
 ประการใดบ้าง ซึ่งทั้งนี้ยอมเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา

ท่านสมาชิกสงสัยว่า เรื่องนี้รัฐบาลไม่ทำตามแบบที่เราเขียนขึ้นเองนั้น รัฐบาล
 เสียใจที่จะกล่าวว่า ไม่เป็นเช่นนั้นเลย รัฐบาลได้แถลงแล้วว่า โดยเจตนารมณ์
 ของรัฐธรรมนูญได้กล่าวไว้ว่า มติที่สภา ฯ นี้ได้ผ่านไปแล้ว อาจไม่เหมาะสมด้วย

กาละเทศะและไม่ชอบด้วยเหตุผลก็ได้ จึงได้มีวิธีการว่าในหักทวงทางพระมหากษัตริย์
 นั้นเป็นกรณีซึ่งทำในเวลาปกติ แต่ในเวลาสงคราม รัฐบาลไม่สมัครใจจะกระทำ
 เช่นนั้น และการที่จะกระทำโดยวิถีทางรัฐธรรมนูญนั้น รัฐบาลก็ยอมจะทำได้ แต่แทนที่
 จะให้มีการวิโคโดยพระมหากษัตริย์ รัฐบาลได้นำเรื่องกลับเข้ามาหาสภา ๖ ด้วยความ
 เคารพเพื่อขอให้ทวนในข้อพิจารณาของสภา ๖ และการนำเขามานั้นก็ไม่ได้ทำให้เกิด
 ความเสื่อมเสียแก่สภา ๖ นี้ประการใด เช่นเดียวกับวิโค สภา ๖ นี้อาจยืนยันใน
 เรื่องที่หักทวงมาอีกก็ได้ รัฐบาลนำเรื่องให้สภา ๖ นี้ทวนมติที่ลงแล้ว สภา ๖ นี้อาจ
 ยืนยันตามเดิมก็ได้ เพราะฉะนั้นการทำเช่นนี้ไม่ได้ทำผิดแบบหรือทำในกาที่เรียกว่า
 ไม่ถูกต้องเลย รัฐบาลเห็นว่า เป็นกระทำที่ถูกแบบและถูกต้อง และวิธีที่กระทำนั้นรัฐบาล
 เห็นว่า เมื่อภาวะบ้านเมืองเป็นเช่นนี้แล้ว เราอย่าทำเช่นนั้นดีกว่า แต่ในรูปร่างนั้น
 เหมือนกัน สภา ๖ อาจยืนยันมติเดิมหรือลงมติอันนี้ก็ได รัฐบาลยอมเคารพในมติครั้ง
 หลังของรัฐบาล สมาชิกวุฒิสภาคนแรกก็หรือคนหลังก็ ไม่คิดใจเลย มีแต่ว่าใน
 การที่ไคลงมติไปนั้นเป็นการที่รัฐบาลทำไม่ได้ ข้าพเจ้าเชื่อเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ว่า
 ถ้ากฎหมายออกไปในรูปที่สภา ๖ นี้ผ่านไปแล้ว รัฐบาลทำไม่ได้จริง ๆ นอกจากทำด้วย
 วิธีอย่างที่ท่านผู้ประมุขวิโคปฏิบัติแล้วนั้น และเท่าที่ข้าพเจ้าได้ขอร้องสภา ๖ ยอ ๆ
 ท่านก็ยอมเห็นอยู่แล้วว่าไม่สามารถจะกระทำได้ ปัญหาที่มีอยู่ต่อไปอีกเพียงเล็กน้อยคือ
 ว่าในการที่รัฐบาลขอเพิ่มโทษมาจนถึงโทษจำคุกนั้น ท่านไม่เห็นด้วย และโดยเฉพาะ
 ท่านสมาชิกวุฒิสภาในคอนหลังนี้ก็มุ่งไปในเรื่องการแต่งกายเป็นส่วนใหญ่ ความ
 จริงรัฐบาลยอมจะแสดงให้เห็นได้ว่าไม่มีใจเจตนาร้ายต่อพี่น้องซึ่งรวมชาติในประเทศ
 เดียวกัน เพราะที่รัฐบาลกระทำไปเช่นนั้นก็จะอยู่ไม่ได้ เพราะนั้นไม่ใช่อยู่ในความนิยม
 ชมชอบของราษฎรเลย นั้นไม่ใช่ความดีของรัฐบาลเลย แต่บางเรื่องเป็นเรื่องเล็กซึ่ง
 ยากที่จะเข้าใจได้ ก็จำเป็นต้องกระทำ เพื่อประโยชน์ส่วนมาก การที่รัฐบาลกระทำ
 ซักตัวอย่างเช่นในเรื่องการแต่งกายนั้น ท่านสมาชิกยอมจะเห็นได้ว่า พระราชกฤษฎีกา
 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมนั้น เราจำกัดเฉพาะในเขตเทศบาลหรือชุม
 มชน ซึ่งเป็นวงจำกัดที่เห็นสมควรจะประกาศ เช่นในย่านชุมนุมคนอะไร เช่นนั้นนั้นเป็น

การระวางขึ้นหนึ่งแล้ว

ประการที่ ๒ ในเรื่องสิ่งของต่าง ๆ แพงขึ้น เช่นในเรื่องรองเท้ารัฐบาลก็โดยอนันต์ในการที่จะไม่สวมรองเท้าในภาวะที่มหานครเมืองคิมซันเช่นนี้ยอมกระทำไม่ได้ นี่แสดงว่า รัฐบาลไม่ยากตรงที่ที่ท่านสมาชิกวิตกเลย

ประการที่ ๓ การปฏิบัติวัฒนธรรมนี้ รัฐบาลเองได้ดำเนินการโดยเคร่งครัดหรือไม่ ท่านสมาชิกก็ยอมเห็นได้ว่า รัฐบาลมีได้ดำเนินการโดยเคร่งครัดเพราะฉะนั้นจึงได้มีการผูกพันเป็นการภายในด้วยความเห็นอกของคนจนซึ่งเป็นกำลังของประเทศชาติไม่น้อยกว่าท่านสมาชิกเลย ซึ่งเป็นการคำนึงในด้านที่ไม่ใช่แต่เพียงเป็นการพูด แต่ได้คำนึงถึงการกระทำด้วย แต่ปัญหามีว่า มีความจำเป็นอย่างไรในการที่ต้องบัญญัติให้มีโทษด้วย ในเรื่องนี้จำเป็นจะต้องขอชี้แจงโดยอ้างคำของท่านประธาน และความมุ่งหมายของท่านสมาชิก คือวัฒนธรรมเรามุ่งไปในทางจิตใจเป็นส่วนใหญ่ อันนี้รัฐบาลเห็นด้วยในการที่จะมีวัฒนธรรมนั้น ถ้าใจชาวสอาดแล้วก็ยอมจะมีวัฒนธรรมอยู่เอง ถ้าใจสกปรกแล้วก็ยอมจะมีวัฒนธรรมไม่ได้ ในการเช่นนั้นท่านสมาชิกยอมจะเห็นได้ว่า เราก็คงได้ออกเป็นคำแนะนำก่อน และต่อมาก็ได้ออกเป็นรัฐนิยม และต่อมาก็ออกเป็นพระราชบัญญัติและถ้าไม่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นดังที่ท่านสมาชิกยอมรับมาแล้วว่า รัฐบาลก็ไม่ต้องทำเช่นนั้น แต่บัดนี้เรามีเหตุการณ์เฉพาะหน้าแล้วรัฐบาลจะดำเนินการอย่างเวลาปกติ คือดำเนินการในทางจิตใจก็รู้สึกว่าเป็นการไม่ทันที่รัฐบาลจะดำเนินการเช่นนั้น นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในเรื่องการเพิ่มโทษ ไม่ใช่ว่ามีเฉพาะในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมเท่านั้น ในกฎหมายอาญาก็มีอยู่แล้วทั้งนั้น ท่านสมาชิกยอมอ่านดูได้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมซึ่งเป็นเรื่องการลักทรัพย์ก็ ๑๕ ไร่ก็ ๑๕ รอยแปด ก็ทำไม่กฎหมายเหล่านั้นจึงมีการลงโทษจำคุกและในบางกรณีมีบทลงโทษถึงประหารชีวิตก็นั้น ไม่ใช่เรื่องวัฒนธรรมหรือ นั้นเป็นวัฒนธรรม และเป็นวัฒนธรรมที่ใหญ่ รัฐบาลจึงได้ใส่ไปในกฎหมายอาญา ส่วนวัฒนธรรมส่วนย่อยก็มีอีกในรูปคั้งที่อยู่นั้น เราไม่ได้ควบคุม และเมื่อมีปัญหาเฉพาะหน้าที่เราจะต้องควบคุมขึ้นมา รัฐบาลจึงได้มาออก

พระราชบัญญัติวัฒนธรรม โดยคำนึงเช่นเดียวกับสมาชิก แล้วขอที่ท่านสมาชิกวิตกไป
ว่า การเขาคูกนั้นไม่ทำให้วัฒนธรรมดีขึ้น รัฐบาลก็เห็นควย และที่บัญญัติโทษอาญา
ไว้ในกฎหมายอาญา บลก็ขสมความมุ่งหมายยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงออกเป็นกฎหมาย
พิเศษ แทนที่จะใส่ไว้ในกฎหมายอาญา เพื่อให้เป็นการชัดเจนขึ้นมาได้ส่วนหนึ่ง ท่าน
สมาชิกได้มีความคิดเห็นว่า การเอาคนไปเขาคูกนั้นไม่ใช่เป็นการสอนคนใหม่วัฒนธรรม
ได้เลย แต่การทำผิดคดีใหญ่ ๆ เช่นการลักทรัพย์ ยักยอก รอยแม่ด ก็จำเป็นต้องเอา
คนเขาคูกนั่นเอง ที่นักกลับมาถึงปัญหาซึ่งไกลทางที่สุด ที่สมาชิกอยากจะให้พูดอธิบาย-
ความจริงรัฐบาลอยากจะอธิบายเพื่อเกินและเวลานี้มีการประชุมลับ แล้วท่าน
สมาชิกยอมจะจำได้ว่าเมื่อวันที่ ๕ ที่รัฐบาลแถลงนั้นเราได้มีการประชุมลับเหมือนกัน
แต่เราไม่ได้ทำให้เป็นการเปิดอกให้เห็นสักซด ๆ นั้นรัฐบาลยอมทำไม่ได้ ในการ
ประชุมคราวนี้ก็เช่นเดียวกัน ปัญหาในเรื่องวัฒนธรรมนี้เป็นปัญหาสำคัญและท่านสมาชิก
ยอมจะเห็นได้ว่า ประเทศที่กระทำสัญญาารวมรบกกัน เขาได้มีสัญญาวัฒนธรรมด้วยกันทั้ง
นั้น เป็นต้นว่าประเทศเยอรมันนี และอิตาลีและญี่ปุ่น และประเทศไทยกับประเทศ
ญี่ปุ่น เพราะฉะนั้นปัญหาวัฒนธรรมนี้ ท่านสมาชิกยอมเห็นได้ว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ
และท่านไม่ได้เพียงเลย ความสำคัญของวัฒนธรรมมีเช่นนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องเอา
ใจใส่และการเอาใจใส่ในทางจิตใจนั้นไม่ทัน รัฐบาลก็จำเป็นต้องทำโดยรูปอื่น เป็นต้น
ว่า เมื่อเรามีสัญญาวัฒนธรรมแล้ว ก็จำเป็นต้องทำวัฒนธรรมของเราให้คึกคักเป็นที่เชิด
ชู ให้เห็นว่าประเทศเรามีวัฒนธรรม ซึ่งเป็นที่ควรเคารพนับถือ แต่ถาหากในการ
ที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามนี้ไม่สามารถจะกระทำได้ ปัญหาก็มีขึ้นว่าเมื่อวัฒนธรรม
ของเราไม่ดีพอ หรือวัฒนธรรมของเราไม่มี หรือว่าทำกันอย่างเลอะเทอะก็อาจจะ
มีความจำเป็นที่จะต้องรับเอาวัฒนธรรมทางใดทางหนึ่งมาใช้ ชาวเขาเชื่อว่าสภา
นี้คงจะไม่พอใจที่จะได้เห็นเหตุการณ์เช่นนั้น นี้ชาวเขาพูดได้เท่านั้น ดูเหมือนว่าจะ
แข็งแรงมากกว่านี้แข็งแรงยาก มีแต่เพียงว่า ถ้าเราทำวัฒนธรรมของเราไม่เหมาะสม
ไม่ดี ไม่เป็นที่เคารพแก่เขา ก็ต้องรับวัฒนธรรมคนอื่นเขามาเป็นของเรา ในกรณี
เช่นนั้นท่านสมาชิกจะเอาหรือไม่เอา นี่ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ รัฐบาลแถลงแล้วว่าไม่มีเจตนาจะลงโทษคนของเรา คือคนไทย

ของเราควยเจตนารมณ์โกรธเลย เพราะฉะนั้นการที่จะดำเนินการให้เป็นไปตาม
 ขอตกลงระหว่างประเทศนั้นก็ต้องมีการเมืองซึ่งจะกระทำเป็นการภายใน รัฐบาลจะ
 ออกกฎหมายประการใด ขาดเจ้าให้ความมั่นใจได้ ให้ท่านสมาชิกเห็นใจได้ แต่ส่วน
 ในการที่มีเจ้าหน้าที่บางคนที่ทำการชอบไม่ชอบนั้น ขาดเจ้าอยากจะเรียนถามว่า
 กฎหมายอาชญากรรม หรือในกฎหมายอื่น ๆ ก็คือ ท่านเจ้าหน้าที่เหล่านั้นได้กระทำดังนี้หรือ
 เปล่า ก็มีการกระทำบ้างไม่บ้าง แต่ไม่ใช่เป็นความบกพร่องของรัฐบาล และเมื่อมี
 การกระทำเช่นนั้นแล้ว อย่างที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งนำเรื่องพอลาของท่านมากล่าว ถ้า
 ท่านนำเรื่องราวฟ้องรัฐบาลแล้ว รัฐบาลก็ยินดีสอบสวนพิจารณาให้เป็นเรื่อง ๆ ไป
 เพราะฉะนั้นปัญหาที่เจ้าหน้าที่ทำเกินไปนั้นก็ยังมีอยู่ในกฎหมายทุกฉบับ และก็แก้ได้
 ควบคู่กันที่จะคุมตัวเจ้าหน้าที่มาลงโทษ แต่ไม่ใช่แก้โดยวิธีที่เราขอแก้กฎหมายให้
 เจ้าหน้าที่ทำอะไรไม่ได้ ไม่ใช่วิธีนั้น การที่รัฐบาลแถลงให้ลงโทษหรือจำคุกควบนั้น
 ท่านสมาชิกก็เห็นว่ายอมจะตกลงอยู่กับคนจน คนที่มีเงินก็เสียค่าปรับได้ ทำความผิด
 ครั้งเดียวปรับ ๑๒ บาท ร้อยครั้ง ๑,๒๐๐ บาท ที่นี้ในเรื่องเช่นนี้ท่านสมาชิกยอมจะ
 เห็นว่าเป็นเรื่องสลับซับซ้อนกันบ้าง และอาจจะมีการตกลงยอมเสียค่าปรับ โดย
 ตกลงการจะกระทำใหม่มีความไม่เป็นระเบียบขึ้น โดยยอมเสียค่าปรับ ๑๒ บาท แม้สัก
 พันครั้งหมื่นครั้งก็ยอมเสียได้ นี่ขาดเจ้าพูดได้เท่ากับสมาชิกคนหนึ่ง รัฐบาลซึ่งเป็นผู้
 นั่งอยู่ในความรับผิดชอบใดมีความเห็นในทางใดบ้าง ความเห็นนั้นบ้างที่ก็บอกได้บ้าง
 ที่ก็บอกไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม เราทำงานเพื่อหวังผล เพราะฉะนั้นในเรื่องแบบที่
 ท่านสมาชิกยกท้วงนั้น ซึ่งท่านประธานสภาฯ คัดสินชี้แจงนั้นถูกต้องแล้ว เราทำไป
 ควบเจตนารวมมือรวมใจกัน ไม่ใช่เป็นการกระทำผิดแบบ แต่กระทำโดยเปลี่ยนแบบ
 รัฐธรรมนูญ แทนที่จะวิโต มาเป็นกวดขันความพิจารณาของสมาชิกในประเด็นที่ ๒
 เรื่องโทษ

สรุปความว่า รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องขอให้ลงโทษ และรัฐบาลให้ความ
 มั่นใจได้ว่า ถึงแม้จะมีกฎหมายลงโทษหรือจำคุกก็ตาม ไม่ใช่ว่าจะบีบบังคับคนจนซึ่ง
 พลเมืองของประเทศชาติแต่ประการใด เพียงแต่เราจะปรับปรุงวัฒนธรรมของเรา

ในภาวะคับขันเช่นนี้ให้เป็นที่ปรึกษาและเรียบเรียง ส่วนในการอบรมทางจิตใจรัฐบาล
ก็ไม่ได้ทิ้ง และก็ได้ดำเนินการโดยเคร่งครัดอยู่แล้ว แต่จะดำเนินการไม่ทันก็จะต้อง
ออกกฎหมายมีโทษปรับและจำคุกกันบ้าง การลงโทษจำคุกนั้นไม่ได้หมายความว่า
ไปตัดสินจำคุกเสมอไป เราอาจจะปรับไม่เกินที่กำหนดไว้เท่าไรก็ได้ และไม่จำเป็น
จะต้องทำโทษในกรณีเล็กน้อยเท่านั้น การลงโทษนั้นเป็นเครื่องมือของรัฐบาลใน
เรื่องที่จะแก้ปัญหาในเรื่องการเมือง

นายชิม วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอเสนอลงมติ ดูเหมือน
วาทสภา ฯ จะเข้าใจกันดีทุกฝ่ายแล้ว

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันจะขอให้
ประชุมวินิจฉัยญัตตินี้

นายสุวิชช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันยังสงสัยว่า ที่ลงมติในเรื่อง
โทษ เพราะท่านประธานยืนยันว่าเสนอเข้ามาได้เป็นเรื่องแบบ ถ้าเช่นนี้เรื่องแบบ
ก็ไม่ต้องลงมติ ที่นี้มีปัญหาอย่างเคียวว่าควรจะให้ตัดสินข้อความที่เพิ่มเติมอีกหรือไม่
เท่านั้นเอง

ประธานสภา ฯ : ถ้าอย่างนั้นเพื่อตัดปัญหา ลงเป็นสองชั้นว่า ประธาน
สภา ฯ จะรับให้สภา ฯ วินิจฉัยนี้เห็นดีหรือไม่ ข้อหนึ่ง ข้อที่สองรับหลักการ

นายสุวิชช พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ก็คือ ประธานโทษ ท่านประธาน
ได้ยืนยันว่าเป็นข้อบังคับของสภา ฯ แล้ว เมื่อเช่นนั้นขอให้ประธานได้ยืนยันเถอะว่า
เป็นข้อบังคับอยู่แล้วเวลานี้ แล้วต่อไปไม่ต้องมีเรื่องอะไรอีกให้เป็นตัวอย่างในเรื่อง
ที่เรามีภาวะคับขันด้วย

ประธานสภา ฯ : ก็ขอให้ประชุมสภา ฯ วินิจฉัยทุกคราว เพราะฉะนั้น
เพื่อให้หมดความสนใจในตัวประธานด้วย ขอให้หมดหวังเสียที่ ถ้าสภา ฯ วินิจฉัย
รับมา ประธานรับมาให้สภา ฯ นี้วินิจฉัย สภา ฯ จะวินิจฉัยว่าถูกแบบก็ได้ ไม่ถูก
แบบก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ถูกแบบประธานก็ไม่รับ เมื่อรับแล้ว ท่านว่าไม่ถูกแบบจะ
รับพิจารณาหรือไม่ ที่นี้ถ้ารับ ต่อไปให้ลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่

ขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภา ฯ ส่งมาให้สภา
วินิจฉัยในวันนี้เป็นการชอบหรือไม่ ผู้ใดเห็นควยขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๘ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นควย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภา ฯ : มติที่ ๑ ที่ว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้เป็นการชอบ
มี ๖๘ คะแนน ฝ่ายที่ไม่เห็นควยมี ๑๒ คะแนน เพราะฉะนั้นในข้อนี้เป็นการผ่านไป
มติข้อที่ ๒ ขอให้พิจารณา ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สมควรจะรับหลักการ
ไว้พิจารณาคงไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๘ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นควย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานสภา ฯ : ฝ่ายที่เห็นว่าสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไว้พิจารณาคงไปมี ๖๘ คะแนน ฝ่ายที่ไม่เห็นควยมี ๑๐ คะแนน เป็นอันว่าที่ประชุม
ตกลงรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาคงไป ส่งกรรมการสามัญหรือ
วิสามัญ

น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

โดยที่ได้มีการโต้เถียงกันมาก และโดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติที่ได้ทำส่งมาในสัจจะบริบูรณ์
เพราะฉะนั้นรัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรรมการวิสามัญพิจารณา

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันทัดว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

รัฐบาลขอเสนอ ๘ นาย

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอเสนอให้มีจำนวนกรรมการวิสามัญ ๘ นาย

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันทัดว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอให้เสนอชื่อ

น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 รัฐบาลขอเสนอ นายเคื่อน บุนนาค นายโป-ระ สมอาหาร และ น.อ.ถวัลย์ ชำ
 รงนาวาสวัสดิ์ ร.น.

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แมฮ่องสอน) : ขอเสนอ นายเชมชาติ บุญรัตพันธุ์
 มีสมาชิกรับรอง

นายเชมชาติ บุญรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ขาดเจ้าชอน

นายอรุณ ทองปัสโชติ (พระนคร) : ขอเสนอ นายพิน สุพรรณสาร
 มีสมาชิกรับรอง

พ.ท.ชจร จจรกลางสนาม (นครสวรรค์) : ขอเสนอ นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
 มีสมาชิกรับรอง

ร.ท.อุท นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ขอเสนอ ร.อ.เยี่ยม เอกสิทธิ์
 มีสมาชิกรับรอง

นายเอี่ยม ราษฎร์นิยม (ปทุมธานี) : ขอเสนอ นายโสภณ สุภีระ
 มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครบแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านชื่อ

เลขาธิการสภา ฯ : ๑. นายเคื่อน บุนนาค ๒. นายโป-ระ สมอาหาร

๓. น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. ๔. นายพิน สุพรรณสาร ๕. นายแก้ว สิงหะ
 คเชนทร์ ๖. ร.อ.เอี่ยม เอกสิทธิ์ ๗. นายโสภณ สุภีระ

ประธานสภา ฯ : กำหนดแปรญัตติภายในกี่วัน

น.อ.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :

รัฐบาลขอเสนอ ๒ วัน

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน จะมีผู้ใดมีความ
 เห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นว่าที่
 ประชุมนี้อนุมัติให้แปรญัตติไปภายใน ๒ วัน

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

นายโป - ระ สมหาทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยมีหลักการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดินให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผลก็คือว่า ที่ดินเป็นส่วนสำคัญในเศรษฐกิจอย่างยิ่ง และการที่ที่ดินจะมีผลอันแท้จริงและมั่นคงนั้นก็ย่อมอาศัยการที่จะสามารถมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นได้ เพราะฉะนั้นการออกโฉนดและจดทะเบียนที่ดินนั้นจึงเป็นส่วนสำคัญ เพราะเหตุนี้รัฐบาลจึงได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดินฉบับนี้ เพื่อให้เป็นผลดังกล่าวดังข้างตน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันจะขอให้ประชุมวินิจฉัย

นายโสภณ สุทธิระ (ขอนแก่น) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดินเข้ามานี้ ฉันเองก็ได้พิจารณาแล้ว ในเหตุผลที่รัฐบาลเสนอคือว่า เพื่อที่จะส่งเสริมลักษณะการอันเป็นเหตุให้เกิดความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาในเหตุผลนี้แล้ว ความจริงฉันเองก็เห็นว่า ถ้าได้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้วความหมุนเวียนในทางเศรษฐกิจและเหตุผลตามที่รัฐบาลได้เขียนมาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ฉันก็จะไม่คัดค้าน แต่เมื่อพิจารณาแล้ว รัฐบาลเองก็ไม่ได้แถลงให้ทราบว่ เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว เศรษฐกิจจะหมุนเวียนเท่าไรและก้าวหน้าเท่าไร เป็นแต่เพียงชี้แจงโดยย่อเท่านั้น เพราะว่าเมื่อฉันได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าเราออกตามรูปนี้ ตามแบบที่รัฐบาลเสนอนี้แล้ว จะนำความเดือดร้อนมาให้แก่ราษฎรอย่างยิ่ง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเหตุว่า ประการแรกที่สุดในมาตรา ๑๓ ถ้าท่านทั้งหลายพิจารณาให้ดีแล้ว จะเห็นว่า ในกฎหมายที่ร่างออกมานี้ มีใจความว่า บรรดาบุตรครอบครองที่ดินทั้งหมดทั่วประเทศจำเป็นต้องไปจดทะเบียนกรรมสิทธิ์กันเป็นท้องที่ ๆ ไปตามที่รัฐบาลประกาศ ที่จะเห็นได้ว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ราษฎรที่ไม่มีโฉนดที่ดิน เฉพาะอย่างยิ่งในภาคอีสานมี ๕๐ เปอร์เซ็นต์เต็มที่ เดียวที่ไม่มีหนังสือสำคัญกรรมสิทธิ์ไปจดทะเบียนเพราะว่าราษฎรที่จะต้องจดทะเบียน

กรรมสิทธิ์ตามกฎหมายฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าราษฎรจะต้องเสียค่าธรรมเนียม ความจริงรัฐบาลได้อาศัยค่าธรรมเนียมนั้น ฉันทเองก็ยินดีด้วย เพราะว่าจะได้เอาเงินมาบำรุงประเทศ แต่ในที่นี้เห็นว่าเป็นการทำให้ราษฎรเดือดร้อน ขอให้คิดว่าการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์จำเป็นต้องมีประกาศยื่นคำขอ อะไรต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเสียค่าพาหนะ ให้เจ้าพนักงาน ที่ดินแปลงหนึ่ง ๆ ราษฎรต้องเสียเงินไม่น้อยกว่า ๑๒ บาท จึงจะมีกรรมสิทธิ์จดทะเบียนที่ดินที่อำเภอใด ถ้ากฎหมายนี้ออกไปแล้วประกาศใช้ทั่วประเทศ รัฐบาลได้เงินหลายล้านบาท แต่การที่รัฐบาลได้เงินนั้นยินดีด้วย แต่การกระทำนั้นจะเป็นการกระทบกระเทือนแก่ราษฎรมากเกินไป แต่เราไม่ได้กำหนดขั้นต่ำหรือขั้นสูงสุดไว้ว่า ถ้าราษฎรมีที่ดินสำหรับประกอบอาชีพตามสมควรเป็นศกนา ๒๕ ไร่ เช่นนี้แล้ว เมื่อแกมาจดทะเบียนแล้วก็สมควรจะยกเว้นให้แก่ คนนี้ไม่ได้ยกเว้นไว้ เอาทุกรายหมด ตามนโยบายที่รัฐบาลแถลง ต้องการจะส่งเสริมให้ราษฎรมีที่ทำมาหากินคือว่ามีที่จับจอง มีการจับจองที่ดินเป็นศกนา ประกาศให้ไปจับจองที่นั่นที่นี้ ที่อำเภอหนึ่ง ที่อำเภอหนึ่งมีที่ดินที่สงวนไว้ เมื่อกฎหมายนี้ออกไปแล้วจะทำให้การประกาศ ให้ราษฎรไปจับจองที่ดินนั้นจะเป็นหมัน ซึ่งความจริงเห็นว่าจะไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กน้อย แต่หากว่าใครที่จะไปจดทะเบียนไม่มีเลย ที่จริงราษฎรยินดี แต่ที่ซึ่งได้เคยมา ๑๐ ปีแล้วไม่มีใบเทียบข้อมาจดทะเบียนแล้วไม่ได้อะไรเช่นนั้น แต่การที่แปลงหนึ่ง ๆ จะต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่ายื่นคำร้องขอ ค่าพยาน ค่ารังวัด ตรวจสอบให้แนกอนจึงจะจดทะเบียนได้ ไม่ใช่ว่าสมสี่สมหาไปแล้วเจ้าหน้าที่จดทะเบียนให้ ไม่ใช่เช่นนั้น กฎหมายฉบับนี้จะมีเงื่อนไขโดยประกาศเป็นท้องที่ ๆ ไปก็ตาม แต่ฉันเห็นว่าตามนโยบายถ้าจะประกาศทั่วทั้งประเทศ ซึ่งถ้ามี ๗๐ จังหวัดก็เอาทั้ง ๗๐ จังหวัด ซึ่งความจริงในจังหวัดของฉันทเองนั้นไม่มีเลย ฉันทขอยืนยันว่าจะต้องเสียค่าธรรมเนียมไม่น้อยกว่า ๖ บาทถึง ๑๐ บาทในไร่หนึ่ง ๆ เป็นค่าใบเทียบข้อมา และถ้าเสียค่าจดทะเบียนกรรมสิทธิ์แล้วก็จะต้องเสียเงินไม่น้อยกว่า ๑๒ บาท เคียงนี้ถ้าเราไปดูกฎหมาย คู่มือค่าธรรมเนียมไม่ได้รุนแรงเช่นนี้ ความจริงฉันทเองก็อยากจะให้รัฐบาลได้เงินมาก ๆ ถ้าการได้เงินนั้นไม่ได้เป็นความเดือดร้อน แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีบัญญัติขั้นต่ำไว้สำหรับ

ผู้ประกอบอาชีพ เช่น พวกกรรมกรหรือพวกเพาะปลูก เช่นนี้เป็นต้น ความจริงกฎหมาย
 เก่ายังดีกว่า เพราะกำหนดขั้นต่ำไว้ เช่นค่าจ้างวัน ๕๐ ไร่กฎหมายเก่า
 จะคิดเพียงไร่ละ ๓ บาทเท่านั้น ถ้ามากกว่านั้นไปจะเพิ่มอีก ๑ บาทเรื่อยไป จนถึง
 ขึ้นสูง แต่กฎหมายใหม่เอาแปลงละ ๒๐ บาท ถ้าสมมติว่าที่ดินแปลงนั้นทำโฉนดสมมติ
 ว่ามีเนื้อที่ประมาณครึ่งไร่ สมมติว่ามี เนื้อที่ ๒๐๐ ตารางวา ตามความเข้าใจของ
 ฉันทาคิดว่าก็ ๒๐ บาท แต่ท่านอาจจะเถียงกันว่าไม่จริง แล้วบางทีรัฐบาลจะกำหนดให้
 ค่ากว่านี้อีกก็อาจทำได้ ฉันทาไม่เถียง แม้จะมีกฎหมายเช่นนั้นก็ตาม แต่รัฐบาลสามารถ
 เก็บได้แปลงละ ๒๐ บาท ไม่มีปัญหา แม้จะมีเนื้อที่เพียง ๓ ตารางวา แล้วก็จะ
 ได้อีกครอนแคโทน ความจริงเช่นนี้จะรับรองว่าไม่เก็บแค่นั้น แต่กฎหมายนี้เป็นอำนาจ
 ที่รัฐบาลจะทำได้ พื้นค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ก็มีหลายประการ เช่นสมมติว่าค่าคัดและ
 จำลองแผนที่ แต่ก่อนเอาแปลงละ ๑ บาท เคียวนั้น ๒๐ บาท ซึ่งฉันสงสัยว่า ถ้าออก
 กฎหมายฉบับนี้ไปแล้วจะเป็นอย่างไร ค่าของก็แพงขึ้น ค่าทะเบียนแต่ก่อนไม่มาก ถ้า
 เราทำโฉนด แค่นั้นเอาถึง ๔ บาท เพราะฉะนั้นเมื่อได้พิจารณาแล้ว โดยมากถ้าจะ
 พูดยไป ค่าธรรมเนียมเราขึ้นทุกอย่าง ตลอดจนค่าใช้จ่ายทุกสิ่งทุกอย่างเพิ่มขึ้น ถ้าฉัน
 จะอธิบายไปจะเป็นการเสียเวลา รัฐบาลนั้นเจตนาจะส่งเสริมในการเศรษฐกิจ ซึ่ง
 ท่านเองก็ไม่ได้อธิบายว่า จะหมุนเวียนอย่างไร ทุกวันนี้ถึงแม้ว่าเราจะไม่มีการ จด
 ทะเบียนกรรมสิทธิ์ ชาวเขาเห็นว่าเศรษฐกิจของเราไม่ใช่อยูที่กรรมสิทธิ์ ฉันทกลับ
 เห็นว่า การจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ในครั้งแรกจะยุ่งที่สุด ถ้าเราประกาศจดทะเบียน
 เมื่อไร จะเกิดคดีโต้เถียงกันมาก เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม ถ้าแม้ว่ารัฐบาลมี
 ความประสงค์ที่จะได้เงินมาใช้จ่ายบำรุงประเทศ ฉันทก็ไม่ว่า แต่ขอความกรุณาว่าให้
 ได้เมื่อถึงขั้นกรมการแล้ว ใ้ไปปรกฏว่า ในเรื่องจดทะเบียนกรรมสิทธิ์นั้น
 ควรจะได้จด แต่ขอให้กำหนดขั้นต่ำของที่ดินไว้ ในจังหวัดขอนแก่นหรือที่ใดก็ตาม ถ้า
 แม้ว่าคุณใดมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ถ้าครอบครองมาก่อนพระราชบัญญัติที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕
 แล้ว ให้มาจดทะเบียนได้ ถ้าผู้นั้นมีเนื้อที่ไม่เกิน ๒๕ ไร่ เช่นนั้นราษฎรจะยินดี และ
 ฉันทเองก็ยินดีด้วย ซึ่งรัฐบาลจะให้เศรษฐกิจได้หมุนเวียน แต่ที่ท่านจะเอาหมด ฉันท
 ก็สนใจ เพราะฉะนั้นจึงขอความกรุณาเรียนถามว่าจะเอาหมดหรืออย่างไร

นายโป - ระ สมหาทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เฝ้า
 ที่ทานว่าในเรื่องกว้าง ๆ มานี้ อันที่จริงก็น่าจะคิดอย่างท่านโตบางถ้าไม่เข้าใจ
 แต่รัฐบาลก็พร้อมเสมอถ้าหากว่าสงสัยข้อใดก็ยินดีจะชี้แจง แต่ไม่ใช่โตเถียง คือตาม
 มาตรา ๑๓ ที่ท่านสงสัยว่า ให้มีการจดทะเบียนออกโฉนดนั้น เก่งกว่าราษฎรจะเคียด
 รอนั้น รัฐบาลโตก็คอยู่แล้ว ความจริงไม่ได้ลครอน มีทางป้องกัน แต่ก่อนจะกล่าว
 ถึงทางป้องกันว่ามีอย่างไรนั้น ขอเรียนว่าท่านสมาชิกผู้นั้นน่าจะคิดอย่างนี้ ท่านเอง
 คงจะทราบตลอดทั้งจริงที่ว่า เวลานั้นมีคนที่มีอำนาจในทางการเงินหรือพวกพ้องมากนั้น
 ไปจองที่ทิ้งไว้แยะ ๆ แล้วไม่ได้ทำอะไรจริงจิง ถ้าหากว่ามีใครขอซื้ออย่างไรแล้ว
 ก็มาขอออกโฉนด การที่ไปจอง ๆ กันไว้นั้น คนจนไม่มีโอกาสได้ ที่นี้คนจนแถมต้อง
 ไปเช่า หรือมีบางพวกที่ไม่ต้องการเช่า แยกวิ่งไปหาที่ป่าที่คอนซึ่งรายกว่าที่เหล่านี้
 อีก ที่นี้ถ้าหากว่าเราบังคับให้จดทะเบียน พวกที่ไปเล่นจับเสียมมือเปลาก็จะคงเสีย
 คาชกรรมเนียมมาก เพราะฉะนั้นแถมจะเล่นวิธีอย่างนั้นไม่ได้ แถมจะคงเสียเงิน จะ
 คงทำจริง ๆ ที่นี้ส่วนคนจนที่จะเสียบางความเคียดครอนจะมีขึ้นอย่างไม่มีปัญหา แต่
 ว่าในพระราชบัญญัตินั้นเองท่านดูให้ดี ก็คือว่าตามพระราชบัญญัติเดิมซึ่งเราไม่ได้
 ยกเลิกมีอยู่มาตราหนึ่งว่า รัฐมนตรีอาจจะยกเลิกไม่เก็บคาชกรรมเนียมใด ๆ ก็ได้
 นั้นเป็นเงื่อนไข แต่ว่าในทางปฏิบัติที่รัฐบาลโตทำนั้น ท่านจะแลเห็นว่ารัฐบาลโตให้
 เงินกรมประชาสงเคราะห์ไปเสียโฉนด คารังวัด อะไรคอะไร ทำให้สำหรับคน
 จนนั้นอยู่แล้ว ที่นี้ทั้งคนจนและคนมีจะคงเสียคาชกรรมเนียม ถ้าคนมีสามารถที่จะเสีย
 ได้ รัฐบาลก็จะไม่แถมคงคนจนที่ไม่สามารถจะเสียได้ รัฐบาลจะพิจารณาว่าเราจะ
 ช่วยออกเงินให้หรือจะยกเว้น ถ้าเป็นเรื่องเช่นนั้นแล้ว การอาชญาว่ามีค เขาคุม
 ที่คินโดยไม่ได้เขาทำอย่างจริงจิงนั้นจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจหมุนเวียน ก็อันนี้
 ขอเรียนขอ ๆ

ที่นี้พูดถึงเรื่องอัตราคาชกรรมเนียมเท่าที่เขียนมานี้ อันเองก็สงสัยได้เรียก
 เจ้าหน้าที่มาตรวจตราดูว่าตรงกันกับของแถวหรือไม่ เจ้าหน้าที่เขามาให้เห็นว่า
 ตรงกันหมด มีบางอย่างเท่านั้นที่คำนวณอัตราว่ามีคกันอยู่บ้าง แต่ว่าใครตรวจกัน
 อย่างจริง ๆ แล้วความมันเท่ากัน และที่เขียนนี้เขียนอย่างสูง และเจตนาของ

รัฐบาลตั้งใจในเรื่องนี้ไม่มีความมุ่งหมายจะเก็บค่าธรรมเนียม เพราะฉะนั้นไปขึ้นกรรมาธิการ กรรมาธิการอาจจะแก้ไขอย่างไร ๆ ขออย่างเดียว ว่าอย่าให้งบประมาณที่เราได้ตั้งไว้เพื่อจะชดเชยเจ้าหน้าที่ข้างนั้นไม่มี คือว่าทั่วโลกในกรณีอย่างนี้เขาต้องมีค่าธรรมเนียม ใครจะเป็นฝ่ายลำบากอย่างที่ได้เรียนเมื่อกี้ คนมีหรือคนจน อันนี้ไม่เขมงวดแก้ไขได้ แต่ถาถานส่งสัยข้อใดอันนี้จะดี

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) ในเรื่องค่าธรรมเนียมนี้ฉันคิดว่าอยากจะเรียนกับท่านด้วยความเคารพว่า มันไม่อยู่ในระดับเดียวกับพระราชบัญญัติเก่า สำหรับในเรื่องหลักการที่จะต้องมีการออกโฉนดหรือไม่ และจะต้องจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือไม่นั้นเป็นหลักกรรมคำสั่งใดทำกันมาอยู่แล้ว และพระราชบัญญัตินี้เป็นแต่เพียงว่าแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก ๑๒๙ ขึ้นมาเท่านั้น แต่ฉันอยากจะแปรเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ว่า การที่แก้ไขกฎหมายขึ้นมาเพื่อประโยชน์ต่อค่าธรรมเนียม ตามที่พิจารณาอยู่ในเรื่องค่าธรรมเนียมแล้ว ก็รุนแรงมากที่สุด ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายเปิดดูหน้า ๓ ของธรรมเนียมรังวัด ฉันเองเคยเป็นเจ้าพนักงานรังวัดอยู่ในหอทะเบียนอยู่หลายปี ไม่ได้เรียกเช่นนี้ สอมติคแปลงหนึ่งวันละ ๔ บาท ถ้าออกโฉนดเรียกคารังวัด ๔ บาท ต่อหนึ่งแปลง ไม่ได้คิดเป็นรายวัน ค่าธรรมเนียมทำแผนที่ว่าวันละ ๔ บาท แต่เดิมเราแยกประเภทไว้อย่างนั้น แต่ท่านแก้ไขมาใหม่เรียกแปลงละ ๒๐ บาท ถ้าหลาย ๆ แปลงก็คิดแปลงละ ๒๐ บาท ซึ่งจะแลเห็นว่าเป็นการแพงมากที่สุด และยิ่งกว่านั้นค่าจำลองแผนที่ คือค่าทำแผนที่คิดเป็นตารางเช่นตารางไร ส่วนค่าสอบสักก็เช่นเดียวกัน ที่นี้ท่านเปลี่ยนเป็นค่าคำนวณแปลงหนึ่ง ๒๐ บาท ค่าสอบสักอีก ๒๐ บาทเช่นนี้ จริงอยู่ฉันอยากจะขอกราบเรียนว่า ขอให้ชื่อการเรียกค่าธรรมเนียมแพงขึ้นเช่นนี้มีโทษเป็นค่าธรรมเนียมที่เดียว ท่านสมาชิกบางท่านอาจจะยังไม่เข้าใจ ขอประทานขยายท้าวฉันรู้สึก คือว่าสมมติว่าเราไปขอรังวัดออกโฉนดของขึ้นขอรังวัดออกโฉนด เราเสียค่าธรรมเนียมตัด คิดค่าโฉนดค่าอะไรต่ออะไรในแผนกออกโฉนด จะเรียกก็เสียเวลาเป็นเงินหลายสิบบาทเหมือนกัน และนี่แผนกออกโฉนดจะส่งเรื่องนั้นไปให้แผนกรังวัดจัดการรังวัด แผนกรังวัดจึงเก็บค่าธรรมเนียมรัง

วัด เมื่อรังวัดเสร็จแล้ว ส่งใบไคสวนแล้วจึงจะมาออกโฉนด ต้องเสียค่าธรรมเนียม
ออกโฉนดราว ๆ รวม ๑๐๐ บาท ที่ท่านรัฐมนตรีแถลงว่าเป็นการหมุนเวียนทาง
เศรษฐกิจนั้นอาจจะเสียผลก็ได้ สมมติว่าที่ดินนั้นยังมีราคาไม่สมควร ถ้าจะต้องเสีย
ค่าธรรมเนียมเท่ากับราคาที่ดินแล้ว การหมุนเวียนก็ย่อมเป็นไปได้ ดังที่ท่านแถลง
ไว้ในข้อนี้ ขอไคไปรกระลึกควยว่า เมื่อเขาไม่มาออกโฉนดหรือไม่มาขอออกโฉนด
สอบแล หรือไม่มาขอรังวัดไค ๆ แล้ว เพราะเขาไม่มีค่าธรรมเนียมมาเสีย ฉันคิด
ว่าผลที่จะเรียกนั้นอาจจะตกไป คือเมื่อเรียกมากคนที่ค่าธรรมเนียมมาก เมื่อ
เรียกน้อยหรือตามอัตราเดิมนั้นอาจจะไคมากกว่า อยากจะเรียนขอสิ่งเกดในข้อนี้
ไว้ควย สมมติว่า ฉันไปแบ่งแยกสอบแลสักแปลงหนึ่ง มีความสงสัยที่ดินว่าถูกต้อง
ตรงกับโฉนดหรือไม่ ฉันจะต้องเสียค่าธรรมเนียมแปลงละ ๒๐ บาท ค่าที่ดิน ค่าเขียน
ค่าพาหนะ เจ้าพนักงานไปสอบอีกเป็นเงินเท่าไร คงเสียเงินไม่น้อยกว่า ๕๐ - ๖๐
บาท เมื่อเช่นนี้แล้วความต้องการในการสอบคิดของฉันก็อาจจะไปหาคนที่มีความรู้ใน
ทางรังวัดซึ่งไม่ใช่เจ้าพนักงานมาจัดการสอบ นี่เป็นวิธีหนึ่งที่ว่าค่าธรรมเนียมนั้นแทน
ที่จะไคมาก อาจจะไคน้อยลงไป และในปัจจุบันนี้ ท่านต้องระลึกควยว่าต้องมีพนักงาน
รังวัดปลดออกไปตั้งสำนักงานรับทำแผนที่ประกาศโฆษณาอยู่มากมาย เพราะฉะนั้นถ้า
ค่าธรรมเนียมในทางนี้แพง เขาก็อาจหาทางอื่น ซึ่งอาจทำให้เขาเสียถูกกว่า ผลที่
ไคก็อาจจะไคน้อยลงไป จึงอยากจะเรียนกับท่านรัฐมนตรีว่า อยากจะขอประนี
ประนอมตามกฎหมายเดิมไคหรือไม่

นายโป - ระ สนาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ที่ท่าน
ขอประนีประนอม รัฐบาลพร้อม และอันที่จริงก็ไคบอกเมื่อก่อนแล้วว่า ไปช่วยกันแก้ใน
กรรมาธิการ และขอเรียนจริง ๆ ว่า ที่เขียนว่า ๒๐ บาทนั้น อัตราขั้นสูงเดิมมีอยู่
เหมือนกัน แต่ไม่ไคไค จึงล้มกันไป แต่ที่เขียนว่า ๒๐ บาทนั้นที่เก็บจริง ๆ คารังวัด
เรียกรายแปลง คำว่าไม่เกินอยู่ตอนต้น แต่เราไม่ไคพูดทุก ๆ รายการ แต่ที่เก็บ
จริง ๆ นั้น ๓ บาทก็มี ๔ บาทก็มี ๕ บาทก็มี และในขณะที่สภาพอย่างนี้เราคิดว่าจะ
ไม่เก็บไปถึง ๒๐ บาทเหมือนกัน แต่เมื่อกฎหมายเดิมเขียนว่า ๒๐ บาท ภายหลัง

เราจะเขียนว่าไม่เกิน ๒๐ บาท มันแสดงฐานะของประเทศเราว่าที่ดินดูจะเสื่อมโทรมไป แต่จะเอาอย่างไรก็ขอให้ไปพูดกันในกรรมาธิการ

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ฉันขอขอมติรัฐบาลที่ท่านได้กรุณาว่าสำหรับค่าธรรมเนียมที่ท่านเองไม่คิดใจ ถ้าสมาชิกไปแปรญัตติหรือไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการได้ เพราะฉะนั้นก็หวังว่าในชั้นกรรมาธิการท่านคงจะได้ออกหมายฉบับนี้ให้แต่ก่อนที่จะรับหลักการ ฉันมีความข้องใจอีก ๒ - ๓ ประการ ขออภิปรายอีกสักเล็กน้อย เจตนาที่จะชี้แจง คือหมายความว่า เป็นเจตนาดีในการที่ออกกฎหมายฉบับนี้มาก็คือเพื่อที่จะป้องกันมิให้คนที่ร่ำรวยไปทำการจับจองที่ดินเพื่อมาขาย และว่าเป็นการกีดกันคนจนโดยการที่จะได้ไปจดทะเบียนกรรมสิทธิ์จำนอง มีความสงสัยอยู่เพราะเหตุว่าการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์กับเรื่องจับจองนั้นเป็นคนละเรื่อง เพราะเหตุว่าในเรื่องการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์คือเขาครอบครองอยู่แล้ว มีกรรมสิทธิ์แล้วจึงจะจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย มาตรา ๑๓ หมายความว่าเขามีกรรมสิทธิ์อยู่แล้ว ถ้าสมมติว่ารัฐบาลมีเจตนาตามที่รัฐบาลแถลงแล้ว คือป้องกัน ฉันเข้าใจว่าพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้น ได้มีบัญญัติแล้วว่าบรรดาผู้จับจองไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานเสียก่อน ถ้าสมมติว่าบุคคลผู้ใดเขาไปครอบครองที่ดินโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งให้ออกจากที่คั้นนั้นได้ ถ้าไม่ออกก็มีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน พระราชบัญญัติฉบับนั้นบัญญัติไว้ชัดแล้ว เพื่อป้องกันคนมั่งมี เพราะฉะนั้นก็เป็นหน้าที่ของกรมการอำเภอที่จะไปสอบสวนว่า เขาจับจองเพื่ออะไร และถ้าฉันจำไม่ผิด กฎหมายฉบับนั้นได้กำหนดอำนาจเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ควรวา คนใหม่มีอำนาจอนุญาตเท่าไรควย เพราะฉะนั้นเมื่อมีเจตนาเช่นนั้น ก็เห็นว่ากฎหมายฉบับนั้นจะบังคับได้สมบูรณ์ คือว่าจะป้องกันได้อย่างสมบูรณ์ ที่ท่านได้กล่าวถึงว่า ในกฎหมายฉบับนี้มีมาตราหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีอาจจะยกเว้นค่าธรรมเนียมให้ในกรณีที่เหมาะสม ในข้อนี้ความจริงมีจริง แต่ความจริงเท่าที่ฉันได้ประสบมาด้วยตนเอง คือบางที่มีราษฎรที่ยกเว้นเขามาหาแต่ต้องการจะจับจอง เป็นคนว่าพวกที่แยกครอบครัวมาใหม่ เช่น เมื่อมีเมียและแยกตัวจากพ่อแล้ว ถ้าเสียค่าธรรมเนียม ๑๒ บาท ค่าประถมศึกษาอีก ๑ บาทก็ไม่ยอมยกเว้น ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้วที่ฉันเป็นผู้แทนมา ก็ไม่เคยปรากฏว่า

ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมจับจองเลย บางรายอาจจะได้รับการยกเว้นจริง
อย่างที่ท่านรัฐมนตรีแถลง เพราะฉะนั้นในขณะนี้ฉันอยากจะเรียนฝากไว้ควยว่า ถ้า
ท่านกรณาเช่นนี้ขอใดกรณาพิจารณาควยว่าในจังหวัดต่าง ๆ ควรจะวางระเบียบไว้
ควยว่าผู้ใดจะไปจับจองหรือมีอาชีพเช่นนั้น ขอใดกำหนดไว้ควยแต่ถึงอย่างไรก็ตาม
ที่ฉันอภิปรายมานี้ก็เป็นข้อสังเกต

ที่นี้ในเรื่องค่าธรรมเนียมไม่เพิ่ม ฉันว่าเพิ่มแน่ ๆ เพราะเหตุว่าฉันเปิด
กฎหมายมาแล้ว เพิ่มแน่ ๆ แต่ทว่าถึงอย่างไรก็ตาม ท่านเองก็ได้รับค่าบอกเล่าจากเจ้า
หน้าที่ และมีเจตนาที่อยากจะลดเมื่อถึงขั้นกรรมาธิการ หวังว่าท่านคงจะกรณาเช่นนั้น

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้คัดค้าน ท่านจะขอความกรณาอย่างไร กัน

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : คัดกว่าค่าสนับสนุน ค่าคัดค้านที่ฉันได้
คัดค้านมาแล้ว

นายเลื่อน พงศ์โสภณ (พระนคร) : ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ฉันขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอใดไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นควย ขอใดไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้
พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายโป - ระ สมหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอส่ง
กรรมาธิการวิสามัญ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีขอเสนอให้ส่งกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ มีจำนวนก้นาย

นายโป - ระ สมหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอ

เสนอ ๘ นาย

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีเสนอให้มีจำนวน ๘ นาย เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอเสนอชื่อ

นายโป - ระ สมาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย คือ ๑. นายสีหะ จุณานนท์ ๒. นายทน ชูโต ๓. นายแปลง บุญศรี

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน) : ฉันทขอเสนอ นายประยูร ชันชรักษ์
 มีสมาชิกรับรอง

พ.ศ. ชจร ชจรกลางสนาม (นครสวรรค์) : ฉันทขอเสนอ นายพัน สุพรรณ

สาร

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอเสนอ นายเอี่ยม ราษฎร์นิยม

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ฉันทขอเสนอ นายทองม้วน อัครถาวร

มีสมาชิกรับรอง

เลขาธิการสภา ฯ : รายชื่อกรรมการวิสามัญดังต่อไปนี้ ๑. นายสีหะ จุณานนท์ ๒. นายทน ชูโต ๓. นายแปลง บุญศรี ๔. นายประยูร ชันชรักษ์ ๕. นายพัน สุพรรณสาร ๖. นายเอี่ยม ราษฎร์นิยม ๗. นายทองม้วน อัครถาวร

ประธานสภา ฯ : แปรผู้คดีภายในวันนี้

นายโป - ระ สมาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่อง
 นี้ขอความกรุณาแปรผู้คดีภายใน ๒ วัน แต่หวังว่ากรรมการคณะนี้คงจะช่วยทำให้
 เร็วขึ้น เพราะมีอยู่มาตราหนึ่งเกี่ยวกับหอตะเบียนที่ดิน คือตามกฎหมายเก่า มี
 จังหวัดจึงจะมีหอตะเบียน แต่เดี๋ยวนี้เราส่งงานไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมจะต้อง
 ยุบหลายจังหวัด แต่ว่าจังหวัดเหล่านี้มีหอตะเบียนอยู่ควย เพราะกฎหมายฉบับนี้
 เพราะฉะนั้นขอแปรผู้คดีภายใน ๒ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าที่ประชุมนี้อนุวัติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เหตุผล

เพื่อให้เจ้าพนักงานที่ดินในจังหวัดที่มีหอทะเบียนที่ดินแล้ว มีหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์บนที่ดิน มีโฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง ตราจองที่ตราว่า "โฉนดประโยชน์แล้ว" ซึ่งถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์บนดิน ก็คงได้จดทะเบียนรวมไปกับที่ดินที่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ดังกล่าวแล้วนั้น ส่วนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์บนดินนอกจากที่กล่าวข้างตน ไม่ว่าจะจดทะเบียนแยกหรือรวมกันไปก็ตาม ให้นายอำเภอหรือผู้แทน หรือปลัดกิ่งอำเภอหรือผู้แทน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องจดทะเบียนสิทธิ ทรัพย์สิน และนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๘ และประกาศแก้ไขประกาศว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องจดทะเบียนสิทธิ ทรัพย์สิน และนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๔ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ก) เจ้าพนักงานที่ดิน หรือผู้ทำการแทน สำหรับที่ดินในเขตที่มีหอทะเบียนที่ดินแล้ว เฉพาะที่เกี่ยวกับที่ดินมีโฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง หรือตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" หรือที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ในที่ดินนั้นร่วมกับที่ดิน

(ข) นายอำเภอ หรือผู้ทำการแทน สำหรับที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ในกรณีอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (ก)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

นายโป - ระ สมาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ร่าง
นี้มีหลักการและเหตุผลดังที่ปรากฏอยู่ในบันทึกที่ส่งมานั้นแล้ว (ตามความสั้น ๆ เฉพาะ
เรื่องนี้ก็คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บังคับว่า การจดทะเบียนสิทธินิติกรรม
ทรัพย์สินในท้องที่ทรัพย์สินเหล่านี้จะต้องจดทะเบียน ทางกรจึงได้มีประกาศออก
ไปแล้ว ๒ ฉบับในสมัยก่อนการตั้งเจ้าหน้าที่ และมีวิธีการจดทะเบียนต่าง ๆ บัดนี้
การที่กระทำไปนั้นไม่สะดวก จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ มี
หน้าที่ในการรับจดทะเบียนให้เหมาะสมแก่กรณี หวังว่าสภา ฯ นี้คงจะรับหลักการ

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นอย่างไร

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอความเห็น นั้นขอให้ที่ประชุมนี้
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุม
นี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายโป - ระ สมาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ส่ง
กรรมาธิการชุดเดียวกับเมื่อครั้ง

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นอย่างไร

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมาธิการวิสามัญชุดเดียวกับร่างพระราชบัญญัติที่คิด
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นที่ประชุมนี้อนุมัติ แปรญัตติภายในที่วัน

นายโป - ระ สมาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ๒ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

๑๐๓๑

ประธานสภา ทานรัฐมนตรีขอเสนอแปรญัตติกายใน ๒ วัน เมื่อไม่มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นที่ประชุมนี้อนุมัติ
หมดระเบียบวาระ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พ.ต.ชม จันทราภัย
ช้อย ราษฎร์วิรุฬห์กิจ
พันธ์ มูลศาสตร์
บุญช่วย ชูทรัพย์

พ.ต. ขจร ขจรกลางสนาม
เจียน หงส์ประภาส
เสกกล เจตสมมา

ตรวจแล้ว ๑๘ ก.ย. ๒๔๘๖

ผู้ตรวจงาน

ประเสริฐ ปัทมะสุนนท์
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
สุพันธ์ ขวัญเฉลิมลิขิต
ถิ่น จุฑะรพ
สุกร ศรีสุชาติ
สุรินทร์ ลีพลากร
เล็ก จารุณี

ทองเปลว ชลภูมิ
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร